

نووسینهوهی میژوو به پپی حەز و ئارهزوو

چەند تیبینییهک لەسەر کتیبی
میژووی بز و نهگێردراوهی کورد

فازل ئوسولیان

سوید ۲۰۲۴

بهشی دووهم

میژووی بز و نهگێردراوهی کورد

سەرله نوێ دۆزینهوهی سهرهتای شارستانییهتی رۆژئاوا و بنهچهی

زمانه هیندۆئهوروپیهکان

(له ۱۰۰۰۰ پ.ز. وه بۆ ۱۳۰۰ ز)

سۆران حەمه رهش

چاپی یهکه م

سەبارەت بە مېژووی ماننا و لیکدانەوهی هەلە بۆ ناوێ ماننا ییەکان:

هەرۆک لە سەرەتادا باس کرا، ئەرکی مېژوونووس ئەوێهە کە چۆنیەتی ئالوگۆرە سیاسی-کۆمەڵایەتی، ئابووری و فەرھەنگییەکانی کۆمەڵگا لە ماوێهەکی دیاریکراودا پێشان بدات، هەرۆهە کاریگەرییەکانی ئەم ئالوگۆرانە لەسەر چین و توێژەکانی نۆ کۆمەڵگا نیشان بدات. بەلام لە کتیبی مېژووی بزر و نەگێردراوێ کورددا ئەوێهە کە دیاری نییە خەلک و ئالوگۆرەکانی نۆ کۆمەڵگایە؛ نووسەر هەر بەدوای نۆی پادشادا گەراوێ کە نیشان بدات کوردیش پادشای هەبوو، جا ئەگەر ئەو پادشایەش سوڵتان سەلاحەدینی ئەیوبی بووبی یان گۆماتا یان ئازا پادشای ماننا یی.

من لێرە کورتەییەک لە مېژووی ماننا ییەکان دەگێرمەو، بۆ ئەوێ نیشان بدەم کە چۆن سۆران ح. پ مېژوو لە زمانی فەرمانرەوایی سەمکارەو دەگێرێتەو نەک لە روانگەییەکی زانستیەو.

لە پاش پووخی مێتانی یەکان، رەوشی ولاتی کۆنی کوردەواری زۆر شپزە بوو. بۆشایی دەسەلاتداری لە چەندین ناوچەدا هاتە ئاراو، کە لە ئەنجامدا چەندین شانشینی گەورە و بچووکی تر لە ناوچەکەدا سەریان هەلدا، لەوانە بەشیکی زۆر لە ناوچەکانی رۆژئاوای کوردستان هەتا کەرکووک کەوتنە ژێر رکیفی ئاشوورەو، لە ناوچەکانی باکووری کوردستان پاشماوێ هۆزەکانی «هۆری / خۆری» فەرمانرەوایی ئەورارتوویان پیک هینا کە پایتەختەکیان شاری «توشپا / توشپە» بوو لە قەراخی شاری «وان» ی ئیستا. لە ناوچەکانی رۆژھەلات و باشووری گۆلی ورمی (ورمی، سەقز و بانە و مەھاباد و بەشیک لە ئازەربایجان) فەرمانرەوایی ماننا یی دەسەلاتیان گرتە دەست کە پایتەختەکیان لە شوینیک بوو بە ناوی ئیزرتوو لە نزیکی شاری سەقز. هەرۆهە ژمارەییەکی زۆر میرنشینی سەربەخۆ لە ناوچەکانی

باشووری کوردستان وهک لای سلیمانی و ههورامان و گهرمیان و کرماشان و سنه و ههمهدان سهریان هه‌لدا.

پادشایه‌تی ئاشوور له پاش ماوه‌یه‌کی کهم دهستی دایه فراوانکردنی دهسه‌لاتی خووی و تیکۆشا که گشت ئه‌و ناوچه‌گه‌له که پێشتر له ژێردهستی میتانییه‌کاندا بوو بێنیتته ژێر رکیفی خوویه‌وه، بۆیه به بهرده‌وامی هێرشێ ده‌کرده سهر ناوچه‌کانی رۆژه‌لات، باکوور و باشووری کوردستان. له‌م هێرشانه‌دا به‌زه‌بیان به‌که‌سدا نه‌ده‌هاته‌وه؛ گونده‌کانیان ئاگر تی به‌رده‌دا، مه‌ر و مال‌ات و خه‌رمانیان به‌ تالان ده‌بردن، زۆر جارن منداله‌کانیان ده‌کوشت و ژن و پیاوه‌کانیان ده‌بردن و ده‌یانکردن به‌ کۆیله. ئه‌م ره‌وشه به‌ سهدان سال به‌ردوام بوو، به‌ سهدان شه‌ر و به‌رخۆدان قه‌وما، به‌ ده‌یان میر و سه‌رۆک هۆز گیران و به‌ زیندوویی که‌ول کران. سته‌مکاری ئاشووریه‌کان له‌ راده‌به‌ده‌ر بوو، نه‌ک ته‌نیا به‌رانبه‌ر به‌ کورده‌کان به‌لکوو به‌رانبه‌ر به‌ هه‌موو نه‌ته‌وه‌کانی رۆژه‌لاتی ناوه‌راست، وه‌ک بابلیه‌کان و ئیلامیه‌کان و ئه‌ورارتوویه‌کان و جوه‌کان (موساییه‌کان) و ته‌نانه‌ت خه‌لکی ئاسایی ئاشووریه‌ش.

له‌ سه‌ره‌تادا به‌شیکێ زۆر له‌ هۆزه‌کانی کورد پالپشتیی فه‌رمانه‌روایی مانناییه‌کانیان کرد، به‌و هیوایه که له‌ به‌رانبه‌ر سته‌مکاری و ده‌ستدرێژییه‌کانی ئاشوور بیانپاریژی. به‌لام به‌ پێچه‌وانه‌ی ویست و هیوای خه‌لک ده‌سه‌لاتی ماننا بوو به‌ هاوپه‌یمان و هاوکاری ئاشوور. ئه‌مه‌ بوو به‌ هۆی هه‌لسانی رق و تووره‌یی خه‌لک به‌رامبه‌ر به‌ فه‌رمانه‌روایانی ماننا.

ره‌وشی کوردان له‌ دۆخیکێ زۆر خراپدا بوو، ئاشووریه‌کان په‌یتا په‌یتا هێرشیان ده‌کرده سهر خه‌لک و به‌زه‌بیان به‌ که‌سدا نه‌ده‌هاته‌وه. راپه‌رین له‌ دژی ده‌سه‌لاتداری ئاشوور له‌ چه‌ندین شوینی جیا‌جیادا روویان دا، به‌لام به‌ هۆی یه‌کنه‌گرتوویی هۆزه‌کان و به‌رته‌سکبوونی سه‌ره‌له‌دانه‌کان نه‌یانتوانی بگه‌نه ئه‌نجامیک.

چۆن و كەنگى ماننايىهكان پادشايى خويانيان دامهزراندووه، پروون نيهه. كاتى له سالى ۸۲۸ى پ.ز ئاشوورپيهكان پهلامارى ناوچهكانى دهوروبهري «گۆلى ورمى» يان دا، پادشاي ماننا كهسيك بوو به ناوى «ئۆئال كهى / ئۆئال كى». ههروهها له نيوان ساليهكانى ۷۲۵-۷۱۸ى پ.ز «ئيرانزو» پادشايهكى بههيز بوو و توانيى دهسهلاتيكي يهكگرتوو له ماننادا دابمهزرىنى. «ئيرانزو» تا كاتى مردنى، كهميك پيش سالى ۷۱۶ى پ.ز، وهك دۆست وهاوپهيمانى ئاشوور مايهوه. پاش مردنى ئيرانزو كورهكهى كه نيوى «ئاز/ ئازا» بوو نيشته سهر تهختهوه. ئهويش دهيويست به ههمان شيوهى باوكى دهسهلاتدارى بكا و ههروهك باوكى به هاوپهيمانى ئاشوور بمينيتهوه. كۆمهلانى خهلك و سهروك هۆزهكان خوازيارى نزيكايهتى و دۆستايهتى لهگهڵ ئاشووردا نهبوون. ئهوان ئاشووريان وهك دهسهلاتيكي ستهمكار، داگيركه و نارهوا دهناسى. بۆ ئهوان گرتن و بردن و فروشتنى مروقهكان وهك ئازهل كردهويهكى نامۆ و نامروقهانه و دژ به بير و باوهرى ئاينيان دهژميردا، ههر بۆيهش سى كهس له سهروك هۆزه بههيزهكان، «مهتا-تى» سهروكى هۆزى زيگرتو، «تلۆ سينا»^۱ سهروكى هۆزى ئانديا و بهگداتوو فهرمانرهواى هويش ديش (ناوچهى مهراغه)، له دژى «ئاز» پادشاي ماننا راپهري و دواى دهستگيركردن و كوشتنى، تهرمهكهيان فرى دا.

له پاش كوشتنى «ئاز/ ئازا»، بهگداتوو بۆ ماوهى چهند مانگيك دهسهلاتى گرته دهست. بهلام ماويهكى زۆرى نهخياند كه سارگۆنى دووهم، پادشاي

۱. تلۆ سينا: تلۆى كورى سينا، سهروكى هۆزى ئانديا كه لهگهڵ بهگداتوودا له دژى ئازا پادشاي ماننا راپهري. تلۆ ناوى خويهتى و سيناش ناوى باوكيهتى. ناوى تلۆ/ تيلۆ نيشتاش له شيوهزارى كرمانجيدا ههر باوه. حهسهن تيلۆ شكاك (حهسهنى كورى تيلۆ) يهكيك له هاورياني قازى موهممهه بوو له سهفهري رووسيدا (سوقيهت). ههروهها ريبهري ريخراوهى «يهكيهتى ليبرالى كوردستان» له رۆژناوا ناوى «فهراه تيلۆ» يه. «سينا» پيش ناويكى كۆنى ئيرانيه. ناوى باپيره گهره زاناي بهناوبانگ «ئهبوو على حوسين كورى عهبدوئالا» كه له سالى ۳۵۶ى كۆچيدا له «بوخارا» له دايك بووه، «سينا» بوو، ههر بۆيهش به ئهبوو على سينا بهناوبانگه.

ئاشوور، بهپهله خۆی گه‌يانده ئه‌وى و توانى به‌گداتوو ده‌ستگير بكا و فرمانى دا كه ههر به‌زیندوووى كه‌ولى بكن و له‌شه‌كه‌يشى بۆ په‌ند له پيش چاوى خه‌لك هه‌لواسى (دياكونوف، كشاورز، ۱۳۴۵: ۲۶۱). [به‌گداتوو يان به‌غداتوو ناويكى كوڤى زه‌رده‌شتيه، له‌وانه‌يه له نه‌وه‌كانى زه‌رده‌شت بووب، چونكه زه‌رده‌شتيش بۆ خۆى پيشتر فه‌رمانه‌واى «ماد- پراغه» بووه. «به‌غدات» به واتاى خوداداده، «و» ي له پاش ناوى به‌غدات پاشگريكى باوى مادييه كه ئيستاش له كوردى شيوه‌زارى كرمانجيدا ههر ماوه‌ته‌وه]. كه وابوو ليره‌دا ديار ده‌بى كه «ئاز» ي مانناى كه پاشاى كوردان بوو له راپه‌رينيكدا به ده‌ستى خه‌لكى ناوچه‌كه كوژرا.

ئهمجا كورپه‌كه‌ى ترى ئيرانزو كه ناوى ئۆلۆسۆنۆ بوو دانرايه سهر ته‌خته‌وه. ئۆلۆسۆنۆ له ژير گۆشارى سه‌رۆكه‌كانى تردا ماوه‌يه‌ك پشتى له ئاشوور كرد، به‌لام دواچار ناچار ما خۆى بدا به‌ده‌سته‌وه و جاريكى تر خوى هاويشته پال سارگون، ئه‌ويش فه‌رمانه‌واى بۆ گه‌رانده‌وه.

ماننا له كاتى راپه‌رينى ماده‌كان له دژى ئاشوور له سا‌له‌كانى ۶۷۳ى پ.ز دا يارمه‌تيدەر و هاوپه‌يمانى ماده‌كان بوو، بۆيه له سالى ۶۶۰ى پ.ز ئاشوورپه‌يه‌كان به سه‌ركرده‌يه‌تیی نبو- شار- ئوسور به مه‌به‌ستى تۆله‌سه‌ندنه‌وه ديسانه‌وه هيرشيان كرده سهر ولاتى ماننا. «ئاخسه‌رى (Axseri)»، پادشاهى ماننا، هه‌ولى زۆرى دا كه به‌ره‌نگارى ئاشوورپه‌يه‌كان بپته‌وه و چهندين شهر له نيوانياندا رووى دا. سه‌رئه‌نجام ئاشوورپه‌يه‌كان سهر كه‌وتن و ئاخسه‌رى تيك شكا و ناچار ما «ئيزرتوو» ي پايته‌ختى خۆى (له نزيكى شارى سه‌قز) به‌جى به‌يليت و به‌ره‌و «ورمه‌ت Ormete (ورمى / ئورومييه)» پاشه‌كشى بكا.

به‌لام ليره‌دا يه‌كيك له سه‌يرتريين رووداوه‌كانى ميژوو قه‌وما؛ «كۆمه‌لانى خه‌لكى ئاسايى وه‌ه‌زاره‌كان كه له ده‌سه‌لاتدارى ئاخسه‌رى و هه‌لاتنى

له بهرامبهر دوژمندا تووره و بیزار بوون، له دژی راپه‌رین و ئاخسهری و بنه‌ماله‌که‌ی و ههموو ئه‌و سهرکرده و میرانه‌یان کوشت که له‌گه‌لیدا بوون و له‌شه‌کانیان له‌کۆلانه‌کاندا فری دا (دیاکونوف، کشاورز، ۱۳۴۵: ۳۴۹-۳۵۰).» ئه‌مه‌ یه‌کیک له‌ گرینگترین پروداوه‌کانی میژووی ئه‌و سهرده‌مه‌ بوو، خه‌لکی ئاسایی له‌ دژی فه‌رمانه‌وایان راپه‌رین و له‌ شو‌رشیکدا فه‌رمانه‌وایانی خۆیانیان به‌ سزای مه‌رگ گه‌یانند.

دیاکونوف به‌ سهرسوورمانه‌وه‌ له‌م پروداوه‌ی ئه‌و کاته‌ ده‌روانی و ده‌نووسی: «هه‌لکردنی ئالای راپه‌رین دژ به‌ زۆرداران و سته‌مکارانی ناو‌خۆ نیشانه‌ی ئه‌و تیکۆشانه‌ کۆمه‌لایه‌تی و ئه‌و هاوکارییه‌ ناو‌خۆیه‌ جه‌ماوه‌رییه‌ بوو که له‌ نیو نه‌ته‌وه‌کانی دیکه‌دا له‌بهر هه‌یندیک هه‌لومه‌رجی میژوویی کۆمه‌لگای کۆیله‌داری له‌ رۆژه‌ه‌لات، ئه‌و هه‌ست و بیره‌ هه‌یشتا نه‌هاتبووه‌ گۆری (هاونه‌ته‌وه‌یی کورد و ماد، هه‌ببولای تابانی، ۲۰۱۰ هه‌ولیر، ل.پ ۱۵۳).» «ئۆتال که‌ی/ئۆتال کی» کوری ئاخسهری، کوره‌که‌ی خۆی نارد بۆ لای پادشای ئاشوور بۆ ئه‌وه‌ی یارمه‌تی بدات و له‌وه‌ ده‌چێ به‌ شیوه‌یه‌ک یارمه‌تی وه‌رگرتی، چونکه‌ ده‌سه‌لاتی ماننا هه‌ر مایه‌وه‌ و ته‌نانه‌ت له‌ کاتی جه‌نگی ماده‌کان و بابلییه‌کان له‌ دژی ئاشوور، ماننا له‌ پال ئاشووردا مایه‌وه‌ و هاوپه‌یمانی ئاشوور بوو، به‌لام له‌ شه‌ریکدا له‌ به‌رانبه‌ر بابلییه‌کاندا تیک شکان و ئیتر وزه‌ی هه‌لسانه‌وه‌یان لێ بڕا و ناوچه‌کانی ماننا له‌ ده‌وروبه‌ری سالانی ۶۱۶ - ۶۱۵ ی.پ. ز که‌وته‌ ژیر فه‌رمانه‌وایی هه‌وخشته‌ (که‌یخه‌سه‌ره‌) پادشای ماد.

به‌لام ئیستا با بزاین سۆران ح. پ. چۆن پروداوه‌کان ده‌گه‌ڕێته‌وه‌:

«ئیرانزوو له‌ سالێ ۷۱۶ ی.پ. زدا کۆچی دوایی کرد، سهرجون، ئازا-ی کوری ئیرانزووی خسته‌ سهر ته‌ختی پادشایی. ئورارتو، به‌ هاندانی کۆمه‌لیک له‌ هوکمرانه‌کانی ده‌وله‌تی مانایی، ویستی که‌ کاریگه‌ریی ئاشووریه‌کان

کم بکاتهوه بهوهی که له پادشا ئازا هه لگه پینهوه. له ئه نجامدا له ۷۱۶ پ. ز دا پادشا ئازا به دیلی و له لایهن «**حوکمرانه یاخیه کانهوه**» کوژرا. سهرجون هه لگه رانه وه که ی شکاند و دوا به دوای ئه وه برایه کی ئازا به ناوی **ولوسونوی** کرده پادشای نوئی **ماناییه کان**. (سۆران. ح. پ. ۲۰۲۲: ۲۵۴). «**واتا لیزه راپه رینی سی له هۆزه گه وره کانی ئه و سهرده مه له دژی ئازا (که پیای ئاشوور بوو) وه ک هه لمه تی «حوکمرانه یاخیه ووکان» ناویان لی ده بریت، نه ک وه ک راپه رینیکی خه لکی له دژی فه رمانه وایانی گهنده ل و ملکه چی ئاشوور. دوا ییش نالی که «سهرجون» راپه رینی خه لکی سهرکوت کرد و گو یله مستیکی خۆی له سهر ته خت دانا، به لکوو ده لی: «هه لگه رانه وه ی یاخیه ووه کانی تیک شکاند و ولوسونوی کرده پادشا! (سۆران. ح. پ. ۲۰۲۲: ۲۵۴)». سۆران ح. پ. به جو ریک روودا وه کان باس ده کات که گه لی کورد ده بی مه منوونی سهرجون بیت که شو رشگی رانی سهرکوت کردووه و پادشای بو کوردان داناوه!**

دیسانه وه له لاپه ره ی ۲۵۵ دا باسی کوژرانی «**ئاخسه ری**» [سۆران ح. پ. ناوی **ئاخسه ری** وه ک «**ئاهشیری**» نووسیوه له کاتیکدا له لایهن **دیاکو نووف** و میژوونووسانی دیکه وه ههروه ک **ئاخسه ری** ناوی هاتووه] پادشای ماننا له لایهن خه لکی شاری **وه رمه ت (ورم)** وه، وه ها ده گی رپه ته وه:

«**ئاشوربانیپال** پادشای ئاشوور هه لمه تیکی سهربازی ده ست پچ کرد له دژی پادشای مانای **ئاهشیری**. **ماناییه کان** شان و **ئاهشیری** پایته ختی ده وله ته که ی، **ئیزرتوی** به جی هیشته و خۆی له یه کیک له قه لا سهربازییه کانی توند کرد. سو پای **ئاشووری** ده وری پایته ختی **ماناییه کان** و چهنده قه لایه کی تری **ماناییه کان** دا. به لام **ماناییه کان** هینده هی زیان هه بوو که بتوانن به رامبه ر به داگی رکارییه که بوه سته وه. سو پای **ئاشووری** ناوچه کانی ده وری شاره که ی ویران کرد و ئه نجا مانایان به جی هیشته.

ئەو شكانە پىڭگەي ئاھشىرىيى لە ناو خەلکەكەيدا لاواز کرد که برپاريان دا بىکوژن. کورەكەي وەلى قەبوولئى بالادەستىي ئاشوورىيەكانى کرد و بوو بە پادشای نوئى مانايەكان و باجى سالانەي بە ئاشوورىيەكان دا (سوران ح. ۲۰۲۲: ۲۵۵).

واتا ديسانەوہ لىرەش نووسەر باسى راپەرىنى خەلک لە دژى فەرمانرەوايانى گەندەل و ترسنۆک ناکات، بەلکوو بە يەك رستەي كورتى «برپاريان دا بىکوژن» رووداوہكە دوايى پى دىئىت. واتا وەك ئەوہي هيچ راپەرىنيك لە دژى ئاخسەرى (ئاھشىرى) رووى نەدابوويىت. لە كاتىكدا دەتوانين بلىين كە ئەوہ بۆ يەكەمين جار بوو لە ميژوودا كە خەلكى شارىك، وەرمەت (ورمى)، لە دژى فەرمانرەوايەكى خۆيى راپەرن و پادشا و دارودەستەكەي بە ھۆي خيانەت و راكردنيان لە بەرانبەر دوژمندا تىكرا بكوژن.

لىكدانەوہي ھەلە بۆ ناوہ ماننايىەكان:

سۆران ح. ۲. ناوہ ماننايىەكان، چ ناوى پادشاكان و چ ناوى ناوچەكان، بەھەلە مانا كرددووەتەوہ. بۆ نموونە چا و لەم ناوانەي خواروہ دەكەين:

ئىران- زوو:

سۆران ح. ۲. باسى واتاي ناوى «ئىرانزوو» ي نەكردووە كە گەرەتريين پادشای مانناكان بووہ. ئەمە دوو ھۆكارى ھەيە: يەكەم لە واتاي ناوہكەي تى ناگات، دووہم وشەي «ئىران» ي لەگەلدايە. سۆران ح. ۲ لە لاپەرەي ۱۸۴ى كتيبەكەي خۆيدا لەسەر وشەي ئىران ئاواي نووسيوہ:

«لە راستيدا، ناوى «ئىران» يەكەم جار بە ئىرانشەھر لە لاين ساسانيەكانەوہ ئاماژەي پى كراوہ. بەلام سەرچاوہ ئىسلامىيەكانيش ئاماژەيان بە ئىرانشەھر كرددوہ، ئەلمەقديسى (لە ۹۹۱دا كۆچى دوايى كردووە) دەليت كە ئىرانشەھر شوينىكە لە نىساپور (نىشاپوورى ئەمرۆ) و ... (سۆران ح. ۲

«(۲۰۲۲ : ۱۸۴)».

به‌لام ئەى چۆن ناوى يەكۆ له پادشاكانى ماننا «ئيران-زوو» بووه؟ واتا ههزار سال پيش ساسانييهكان ناوى ئيران له كوردستاندا هه‌بووه؟ ماناى «ئيران-زوو» چيه؟ سۆران همه‌ره‌ش بیده‌نگی لى کردوو و هيچی نه‌وتوو.

ئاز/ئازا: ناوى پادشايه‌كى ماننايه، كورى ئيرانزوو بوو. سۆران ح. ړ ناوه‌كه‌ى به‌م شيوه‌يه مانا کردووته‌وه:

azā: بویر، به‌هیز، هیشتا وه‌كوو ناوى كور له ناو كورددا ماوه (سۆران ح. ړ ۲۰۲۲ : ۲۵۱).

ئەم لیکدانه‌وه‌يه به‌ ته‌واوى هه‌له‌يه. جاريك خودى وشه‌ى ئازا به‌ واتاى دلير له‌ سه‌رده‌مى ماننايه‌كان و ماده‌كان و ته‌نانه‌ت هه‌تا سه‌رده‌مى ساسانيه‌كانيش هه‌ر وه‌ك «ئازاتا / ئازات» گو كراوه. ئازاته‌كان واتا دليره‌كان يان پاله‌وانان له‌ كوومه‌لگاي ئەشكانى و ساسانيدا توپژيكي تاييه‌تى كوومه‌لگا بوون و زۆر جيگاي ريز بوون. هه‌ر ئەم ناوه له‌ كورديدا گووراني به‌سه‌ردا هاتوو و ئەم‌پرو بووه به‌ «ئازا». به‌لام له‌ فارسيدا به‌ شيوه‌ى «ئازاته/ئازاده (آزاده)» هه‌ر ماوه‌ته‌وه. له‌ شوڤرشى «ژينا» دا له‌ سالى ۲۰۲۲، ژنانى ئيرانى دروشميان ده‌دا له‌ دژى ده‌سه‌لات و ده‌يانگوت «هيز تويى، هه‌رزه‌ تويى، زن آزاده منم»، واتا «حيز تووى، هه‌رزه‌ تووى، ژنى ئازا و دلير منم». كه‌ وابوو ئەگه‌ر مه‌به‌ست له‌ ناوى «ئازا» به‌ واتاى دلير بوايه‌ت، ده‌بوو ناوه‌كه‌ وه‌ك «ئازاتا / ئازات» بوايه‌ت كه‌ وا نيه‌، با ئيستا بزائين واتاى ناوه‌كانى ئازا و ئيرانزوو چيه:

ئيرانزوو: ئيرانزوو ناويكى كورديه، به‌ واتاى «خوداي پرووناكيى ئيرانه»، ئەمه‌ بو يه‌كه‌مين جاره كه‌ وشه‌ى ئيران له‌ ميژوودا ده‌رده‌كه‌وى. ناوى ئيرانزوو له‌ دوو بره‌گه‌ پيك هاتوو؛ يه‌كه‌م ئيران كه‌ مه‌به‌ست و لاتى «ئارى» يه‌كانه، ئەم

وشهیه جیگای وشه‌ی «ئاریانا» ی گرتووته‌وه، برگه‌ی دووه‌می ناوه‌که «زوو» خودایه‌کی کۆنی کوردی / ئیرانییه، پیکه‌وه واتای خودای پرووناکیی ئیران ده‌دات. ژماره‌یه‌کی زۆر له لیکۆله‌ران و شاره‌زیانی بواری میژووی کۆنی ئیرانی له‌و باوه‌ره‌دان که وشه‌ی «زوو» کورتکراوه‌ی «زروان / زوروان»ه، هه‌روه‌ها له ئه‌فێستا و له شاهنامه‌ی فێرده‌وسپیشدا باسی یه‌کی له پادشایانی «پێش‌دادی» (پیش له داد / پیش له ئایینی زه‌رده‌شتی) کراوه به ناوی «زوو» کوری ته‌هماسپ که ماوه‌ی ۵ ساڵ فه‌رمان‌په‌وایی کردوووه^۲. (له ئه‌فێستادا وشه‌ی پێش‌دادی وه‌ک «ئه‌په‌ر- داتا» هاتوووه که «ئه‌په‌ر» ئیستا له کوردیدا بووه‌ته «به‌ر» و «داتا»ش هه‌مان دادی کوردیه).

فێرده‌وسی له‌سه‌ر «زوو» ئاوا ده‌لێ:
 ندیدند جز پور ته‌ماسب زو
 که زور کیان داشت و فرهنگ گو
 هه‌روه‌ها حافزی شیرازییش ناوی «زوو» ی هێناوه^۳:
 شکل هر سر مه‌ میدهد نشان
 از افسر سیامک و ترک کلاه زو

هه‌روه‌ها له نێو سه‌رووده‌کانی «یارسان» یشدا باسی زوو وه‌ک خوداوه‌ندی پرووناکی کراوه، ئه‌م سه‌رووده‌ی خواره‌وه هیهی «داوود کۆسوار»ه که یه‌کیکه له پیرانی یارسانی له ده‌وره‌ی سه‌لانی ۱۳۵۰ - ۱۴۱ ی‌زایینی. ئه‌مه‌ش ده‌قی سه‌رووده‌که‌یه:

2 . <http://www.loghatnaameh.org/dehkhodaworddetail-f99c3aff570c422baff65e2182ac9d7d-fa.html> (2013-06-09).

3 . <http://www.loghatnaameh.org/dehkhodaworddetail-f99c3aff570c422baff65e2182ac9d7d-fa.html> (2013-06-09).

«نه ههیهات هو نه ههیهات هو
 سهف سهف مههۆ نه ههیهات هو
 چلتهن گرد ئامان بی وه قاو وقو
 دونیا پۆشن بی وه فهزمان زوو
 تاری مهگ و شهپ گریزان چون دو
 یانهی تاریکیش کهرد ژیرورپو
 چهنی چلتهنش نما نا ئهرجو

واتاکهی بهم شیوهیه:

یاران به وتنهوهی هوو هوو ریزیان بهستوو، (چلتهن)یش به ههمان شیوه هاتوون و ههیاوهوو دهکن. دونیاش به فهزمانی زوو (زهروان) پرووناک بووتهوه و تاریکی و مهگ و جهنگ وهک دووکهل ههل هاتن و خانهی تاریکی سهروبنا کرا (ئهیوب پوستهم، ۲۰۰۶: ۱۲۱)».

که وا بوو لیرهدا پروون دهبیتهوه که وشهی «زوو» وشهیهکی «کوردی»یه و ناوی یهکی له خودایانی کۆن بووه.

ئاز/ ئازا: وشهی «ئاز/ ئازا» له کوردیدا چهند واتایهک دهگهیهنی، لهوانه «خیرا» که زۆرتتر له ناوچهکانی شارهزور و ههورامان و سنه و کرماشان بهکار دهبریت. ههروهها واتای «دلیر و چالاکیش ئهدات»^۴. بهلام مهبهست لهم «ئاز/ ئازا»یه هیچکام لهمانه نییه، بهلکوو «ئاز»یش خودایهکی کۆنی ئیرانی بوو که خاوهن هیزیکی لهبنههاتوو بووه. خودایانی کۆنی هیندوئیرانی که «دئو»یان پچ دهگوتن، ژمارهیان زۆر بوو و خهلیکیش ناچار دهکران قوربانییان بۆ بکهن که ئهمه دهبووه هۆی بارگرانی بهسهر شانی خهلیکهوه. بۆیه پاش بلبووونهوهی ئایینی زهردهشتی لۆمه له پهههستی «دئو»کان کرا، که وای

۴. فهههنگی ههنبانه بۆرینه، ههزار، تاران، ۱۳۶۹، لاپهه ۵.

لی هات دواچار بوون به هیژی تاریکی و درۆ و خراپی. ئیستا وشه‌ی دپو جیگای دئوی گرتووته‌وه. وا دیاره ناوی «ئاز» هیه ئه‌و سه‌رده‌مه‌یه که هیشتا «دئو» کان نه‌بوویتن به دپو. (ئه‌و سه‌رده‌مه سه‌ره‌تای سه‌ره‌لدانی ئایینی زه‌رده‌شتی بووه و وا دیاره که هیشتا نه‌بووه به ئایینیکی گشتگیر له هه‌موو ناوچه‌که‌دا).

له میتۆلۆژیای ئافرینیشی ئایینی «زروانی» دا ئاوا هاتوو: «له سه‌ره‌تادا جیهانی ئیمه نه‌بوو، ته‌نیا دوو گه‌وه‌هر هه‌بوون، گه‌وه‌هری رۆشنایی و گه‌وه‌هری تاریکی. گه‌وه‌هری رۆشنایی باش و جوان بوو، گه‌وه‌هری تاریکییش ناحه‌ز و خراپ». له ئیو سه‌رووده ئایینییه‌کانی یارسانیشدا (سه‌رودی رمزبار)^ه ناوی «ئاز» وه‌ک خودای تاریکی هاتوو:

«په‌ی ده‌رون شاد په‌ی ده‌رون شاد
 شام رۆشنیش وست په‌ی ده‌رون شاد
 ئه‌و کۆی چل نورش هه‌رکه که‌رد ئیجاد
 چل مه‌شعه‌لش دا وه ئۆسای ئیرشاد
 نه له‌وح چه‌هر شا که‌رش بنیاد
 «ئاز» و تاریکی گوریزان چون باد»

واتاکه‌ی: بۆ ده‌روونی شاد، شام رۆوناکیی خسته ده‌روونمانه‌وه و شاد بووینه‌وه، ئه‌و کاته‌ی «چلته‌ن» ی ئافراند و چل مه‌شخه‌لی رینماییکردنی دایه ده‌ستیان، (که په‌یامه رۆوناکییه‌خسه‌کانیان) وه‌ک نووسراوه‌یه‌ک که له‌سه‌ر به‌رد نه‌خشی‌ندرابن، له به‌ر ئه‌م رۆشناییه‌دا «ئاز» و تاریکی وه‌ک با هه‌له‌هاتن.

لی‌ره‌دا ده‌بی ئه‌وه وه‌بیر بینینه‌وه که وشه‌کانی «ئاز و ئازا» هه‌ر یه‌ک وشه‌ن.

ه. یارسان له نووسینی ئه‌یوب روسته‌م، سالی ۲۰۰۶ ی زایینی، ل ۱۴۶.

به رای زانایانی بواری زمانه کۆنه ئیرانییهکان، زۆربهی وشه مادیهکان، بهتاییهت ناوهکان، به پیتی «ا» کۆتاییان پین هاتوو، بۆ نمونه ماد (مادا)، پارس (پارسا)، پارت (پارتا)، کار (کارا)، داد یان دات (داتا)، دهس (دهسا)، ئەسپ (ئەسپا)، پەراسوو (پەراسوا). به پیتی ئەم ریسییه «ئاز» یش هەر هەمان «ئازا» یه. ئەم «ا» یه که له پاش وشهکان دههات له سهردهمی ئەشکانیهکاندا له پاش وشهکان کهوت.

لێکدانهوه و ماناکردنهوهی ههله بۆ وشه مانناییهکانی تر:

سۆران ح. ڕ لێکدانهوهی بۆ ژمارهیهکی تر له وشه مانناییهکان کردوو که مهگهر به دهگمهن یهکیکیان راست بێ، دهنا ههموویانی ههر به لیکچوونی روالهتیی وشهکان لهگهڵ کوردیی ئەمرۆدا و بهبێ رهچاوکردنی یاساکانی زمانهوانی مانا کردووتهوه که بیواتان و له باری زمانهوانیهوه ههلهن. ئەمانه‌ی خوارهوه ته‌نیا چهند نمونه‌یه‌کن لهو کۆمه‌له‌ی وشه‌یه‌ که له لاپه‌ره‌کانی ٢٥٢ و ٢٥٣ ی کتێبه‌که‌دا هاتوون:

١- **bagdatti**، (ناوی پادشایه‌کی ماناییه): به واتای به‌گ + زاده، وه‌چه‌ی به‌گ (سۆران ح. ڕ. ٢٠٢٢: ٢٥١).

جاری شیوه‌ی دروستی ئەم وشه‌یه به‌گداتوو (Bagdattu) ه، ئەم وشه‌یه له جه‌نگنامه‌کانی ئاشووریدا هاتوو. «به‌گ» به واتای خودایه، «دات» یش به واتای دات / داو له چاوگی «دان» هوه. مانای وشه‌که ده‌بیته خودادات / خوداداد / خوداداو. ئەم وشه‌یه له لایهن دیاکۆنۆفه‌وه له ئەکه‌دیه‌وه وه‌رگێردراوه‌ته‌وه. دیاکۆنۆف له‌سه‌ر ئەم وشه‌یه له ر‌وونکردنه‌وه‌ی ژماره ٢٤٦ دا (دیاکونوف، ک‌شاورز ١٣٤٥: ٦٥٦-٦٥٧) وه‌های نووسیه‌وه:

«لیکۆلینه‌وه له شیوه‌ی گۆکردنی ناوه ئیرانییه‌کان له خه‌تی ئەکه‌دیدا، گومانی تیدا ناهێلێته‌وه که به‌گداتوو هه‌مان «به‌گداتا» به واتای (خوداداد)

ی ئیرانییه. (دیاکونوف، تاریخ ماد، ترجمه کشاورز، ۱۳۴۵ خورشیدی، ص ۶۵۶-۶۵۷). که و ابوو ماناگردنه‌وهی وشه‌که به به‌گزاده هه‌له‌یه، چونکه «زاده» له چاوگی «زاین» ه و داده له چاوگی «دان» و دوو وشه‌ی به ته‌واوی له‌یه‌ک جیاوازن.

۲- **ahšeri**، (ناوی پادشایه‌کی ماناییه): به واتای وریا، خاوین بیر و هۆش، (سۆران.ح.ر. ۲۰۲۲: ۲۵۱).

راسته‌که‌ی نازانم کی ئەم وشه‌یه وه‌ک «ahšeri» وه‌رگی‌راندووه‌ته‌وه، چونکه له کتییه میژووویه‌کاندا و به‌تایه‌ت له کتییی میژووی مادی دیاکونوفدا وشه‌که وه‌ک ئاخسهری (Axseri) هاتووه، (دیاکونوف، تاریخ ماد، ترجمه کشاورز، ۱۳۴۵ خورشیدی، ص ۳۲۲، ۳۴۸)، که من پی‌م وایه ئەمه دروسته‌که‌یه‌تی. به‌لام ئە‌گەر وای دابنیین که ئەم وشه‌یه «ئاهشیری» بیت، چ په‌یوه‌ندییه‌ک هه‌یه له نیوان ئاهشیری و هۆشیاردا، نووسەر چۆن و له چیدا ئەم په‌یوه‌ندییه‌ی دیوه‌ته‌وه؟ ئایا قه‌ت له نووسراوه کۆنه‌کانی کوردی یان فارسی یان زمانیکی تردا «ئاهشیری» به واتای هۆشیار هاتووه؟ بی‌جگه له‌مه‌ش، راسته که «هۆش» وشه‌یه‌کی کۆنه به‌لام هۆشیار وشه‌یه‌کی نوییه. هه‌روه‌ک باس کرا ئەم وشه‌یه «ئاخسهری» یه، ناوی یه‌کیک له پادشایانی ماناییه، ئەم ناوه‌ش وشه‌یه‌کی ئیرانییه. دوو ئە‌گەر بۆ واتای ناوه‌که هه‌یه، یه‌که‌م: ده‌توانی واتای پادشا بدات، بۆ نموونه ناوی که‌یخه‌سره‌و پادشای ماد له کۆندا به شیوه‌ی «که‌ی ئاخسارا» به واتای پادشای گه‌وره هاتووه که ئە‌گەر وشه‌ی «که‌ی» ی له هه‌ل‌گه‌رین، «ئاخسارا» واتای پادشا ده‌دات. «ئاخسارا» له‌گه‌ل «ئاخسهری» دا جیاوازییه‌کی ئە‌وتۆی نییه، ده‌توانی شیوه‌یه‌کی گو‌کردنی تایه‌ت به ماناییه‌کان بیت بۆ وشه‌ی «ئاخسارا». دووه‌م: وشه‌ی «ئاخسا» له زمانی ئە‌فیه‌ستاییدا واتای ئامۆژگاریکردن، ئا‌گاکردنه‌وه، تی‌گه‌یاندن ده‌دات، ب‌روانه بۆ (یادداشته‌ی گات ها، پورداوود،

سال ۱۳۸۱، ص ۲۷۴، هات ۴۶، بند ۲). شیوازی دروستکردنی ناوی بکه‌ر له ئەڤیستاییدا هه‌روه‌ک کوردی وایه، بۆ نموونه تاشان (تاشه‌ر)، داتا (داته‌ر)، (بروانه کانگا دیکشنیری). که وابوو ناوی بکه‌ر بۆ «ئاخسا» ده‌بیته ئاخسه‌ر، که واتای ئاگا‌که‌ر، ئامۆژگاری‌که‌ر یان به زمانی ئەم‌پ‌رۆ واتای مامۆستا ده‌دا. به‌لام به ئەگه‌ریکی زۆر هه‌ر شیوه‌یه‌کی تره له گۆکردنی ناوی ئاخسارا به واتای پادشا.

۳- **kilzanu**، (ناوچه‌یه‌که): به واتای زنانی مه‌زن، **kilzānā/ kalzānā**، له هوریدا **kil** و له سۆمه‌ریدا **gal** مانای مه‌زن ده‌دات، (سۆران.ح.ر. ۲۰۲۲: ۲۵۱).

ئهم وشه‌یه به‌و جوهری که نووسراوه، ده‌بیت وه‌ک «کیل زهنو» بخویند‌ریت‌ه‌وه. به‌لام نووسه‌ر به که‌یفی خو‌ی وشه‌که ده‌ستکاری ده‌کات؛ «زه‌نو» ده‌کات به زانا و «کیل» یش ده‌کات به که‌ل، واتا وشه‌که ده‌کاته کی‌ل زانا و که‌ل زانا و دوا‌جار ده‌نووسی به واتای «زانی مه‌زنه». جاریک خودی وشه‌ی کی‌ل له هه‌یچ‌کام له فه‌ره‌نگه کوردیه‌کاندا به واتای «مه‌زن» نه‌هاتووه، وشه‌ی «که‌ل» یش به واتای گه‌وره نییه، به‌لکوو به واتای «زل و زه‌لام» ه. زل جیاوازی هه‌یه له‌گه‌ل گه‌وره‌دا. بی‌جگه له‌مانه‌ش ئهم وشه‌یه له کتیبی می‌ژوو‌یی مادی دیا‌کو‌نۆڤ‌دا وه‌ک «گی‌ل‌زان» هاتووه. [ئهم ناوچه‌یه بریتی بووه له ناوچه‌کانی شکاکان و هه‌کاری هه‌تا نزیک‌ی موش = نووسه‌ر]. له لاپه‌ره‌ی ۱۱۶ ی کتیبی (تاریخ ماد، دیا‌کو‌نوف) دا وه‌ها هاتووه: «ناوچه‌ی رۆژئا‌وای ده‌ریا‌چه‌ی ورمی، واتا «گی‌ل‌زان»، له سه‌ده‌ی نۆه‌می پ.ز ناوچه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ بوو، به‌لام دوا‌جار ئورارتوو یان ماننا ده‌ستیان به‌سه‌ردا گرت و هه‌یندی جاریش له نیوان خو‌یاندا دابه‌شیان ده‌کرد (تاریخ ماد، دیا‌کو‌نوف، کریم کشا‌ورز، ۱۳۴۵ خورشیدی، ص ۱۱۶)».

۴- **missi**، (ناوی ناوچه‌یه‌که): **imis** به‌واتای وه‌کوو مسه، له ره‌نگی مسه

(*mis* کانزایه کی زهردباوه + *ī* پاشگریکه که ئاوه لئاو دروست دهکات)،
 (سۆران ح.ر. ۲۰۲۲: ۲۵۲).

نووسەر هیچ به لگه یه کی بۆ ئەم بۆچوونهی خۆی پیشکەش نه کردوو،
 بۆچی میسی هەر به واتای رهنگی مسه، شوینه که ی له کوپیه، ئایا رهنگی
 شوینه که یان خاکه که ی سووره وهک مس؟ ئایا له به لگه میژوو یه کاندایان
 له شوینیکدا ئاماژه ی پێ کراوه. نووسەر دهتوانی بۆچوونی خۆی هه بیته
 به لام ده بی به لگه ی سه لمپنه ری پێ بیت و نیشان بدات که بۆچی ئەم
 وشه یه په یوه ندیی به رهنگی مسه وه هه یه؟

šūandahol (ناوچه یه که): به واتای دۆلی شوان، *šūandahol*
 ((*šūān + dol*))، (س.ح. ر. ۲۰۲۲: ۲۵۲).

مانا کردنه وه ی ئەم وشه یه به م شیوه یه له راستیدا له گه مه ی مندالان
 ده چیت. جارێ خۆدی وشه ی «شوان» وشه یه کی نوپیه و له سه رده می
 مانا کاندای ئەم وشه یه به م شیوه یه نه بووه. لیره دا هیندیک روونکردنه وه
 پێویسته:

وشه ی شوان له زمانی ئەفستاییدا وهک «*fšū-yant*» هاتوو (دیاکونوف،
 کشاورز، ۱۳۴۵، ص ۲۴۰)، وشه ی «*fšū*» له ئەفستادا هه م به واتای په ز
 و هه م به واتای «شه گهل/رانه په ز» هاتوو، پروانه بۆ: (فرهنگ واژه های
 اوستا، احسان بهرامی، ۱۳۶۹ خورشیدی، تهران، ص ۱۰۰۰).

له سه رده می ئەشکانییه کاندای دهنگی «ف» له پیش «ش» له وشه کانی
 ئەفستایی و مادیدا کهوت، بۆ نموونه وشه ی فشه رم بوو به شه رم و فشو
 بوو به شو، پروانه بۆ: (فرهنگ فارسی به په لوی، بهرام فره وشی، ۱۳۸۰،
 دانشگاه تهران، ص ۱۸۱). ئەم وشه یه له په هله ویی ئەشکانیدا (کوردیی
 میانه) بوو به «*šū*» به واتای په ز و *šūpān* به واتای شوان. که دوا جار له
 کوردیدا وشه کانی «شوان» و «شیفان» ی لێ کهوتوو هته وه. له په هله ویی

ساسانیشتدا (پارسیک) وشه‌ی شو بوو به *ša* که وشه‌ی «شه‌پان» *šapān* ی لی ساز بووه و دواجاریش وشه‌کانی (شبان و چوپان) ی لی که وتوووتهوه.

وشه‌ی «شو/شه» به هیندی گۆرانه‌وه ئیستاش له کوردیدا هر ماوته‌وه، وشه‌ی «شه‌گل» به واتای په‌زه‌کان/ رانه‌په‌زه. وشه‌ی شه‌ک به واتای په‌زی چکۆله (دووسالانه)، شوان/ شیفان به واتای په‌زوانه، وشه‌ی «شه‌دار» به واتای خاوه‌نی په‌زیان ئه‌و که سه‌یه که په‌ز به‌خیو ده‌کا، که ئه‌مپۆ وشه‌که گۆرانی به‌سه‌ردا هاتوو و بووه به‌چیودار، هه‌روه‌ک چۆن له فارسیشتدا «شبان» گۆراوه بۆ «چوپان».

که وابوو ئه‌گه‌ر ئه‌م وشه‌یه «شوان- دۆل» بوایه‌ت، ده‌بوو له سه‌رده‌می ماننایه‌کاندا وه‌ک «*fšuyant-dahul*» یان وه‌ک «*šupān- dahul*» نووسرابایه‌ت نه‌ک وه‌ک زمانی ئه‌مپۆ. ئه‌م وشه‌یه به واتای هه‌رچی بی‌ت به واتای دۆلی شوان نییه.

۶- *ustaribar* (ناوی پیشه‌یه‌کی ماننایه‌کان بووه به «وه‌ستا» وه‌رگێراوه): *uastā* وه‌ستا + *rebar* سه‌رکرده)، به واتای «وه‌ستای سه‌رکرده» (س.ح.ر. ۲۰۲۲: ۲۵۲).

ئه‌م وشه‌یه «وه‌ستا ریپه‌ره» ش به راستی هه‌ر له قسه‌ی گالته ده‌چیت. چونکه وشه‌ی وه‌ستا وشه‌یه‌کی نوییه، له په‌هله‌ویدا وشه‌ی «وه‌ستا» وه‌ک «*awestād*» هاتوو، پروانه بۆ:

Pahlavi Dictionary, D. N. Mac Kenzie, 1986, p 14

هه‌روه‌ها وشه‌ی «ریپه‌ر» یش وشه‌یه‌کی نوییه و له‌وانه‌یه ته‌مه‌نی له سی سه‌ده زیاتر نه‌بی‌ت. وشه‌ی ری له زمانی مادی و ئه‌قیستاییدا وه‌ک «پراسمن/ پراس» هاتوو (احسان به‌رامی، ۱۳۶۹، جلد سوم، ص ۱۲۲۴). له زمانی په‌هله‌ویی ئه‌شکانیدا وه‌ک «پراس» و له په‌هله‌ویی ساسانیدا

وهك «راه» هاتووه (بهرام فرهوشي، ۱۳۸۰، دانشگاه تهران، ص ۲۵۷). له زمانى په هله وويشدا وشه ي رپهر وهك «pēšōpāy/pēšār» (پيش و پاى / پيشار) هاتووه (فرهوشي، ۱۳۸۰: ۲۷۳). كه وابوو ئهم وشه يه ناتوانى وهستا رپهر بيت، چونكه ههردوو كيان وشه ي نوين.

۷- ušqaiia (قه لايهك بووه): uškaīa به واتاى شوپنيكى وشك (س.ح.ر. ۲۰۲۲: ۲۵۲).

له ليكدانهوه و مانا كردهوه ي ئهم وشه يه دا، سوران ح. ر چهندين هه له ي كردووه و سه لماندوويه تي كه له گه ل ياساكانى زمانه وانيدا ئاشنايى نيه. ئهم وشه يه هيچ په يوه ندييه كي له گه ل «وشك» دا نيه.

۱- ئهم وشه يه له راستيدا «ئوشكاييا» يه، ناوى شار يكه كه ئيستاش هه ر ماوه و له ئازهر بايجاندايه و «ئوسكو» ي پى ده لين. دياكونوف سهاره ت به م ناوه ئاوا ده لى: «ئوشكاييا (uškaya) ناوى شارى ئوسكوى ئيستايه كه كه وتووه ته روظئاواي كيوى «سه هه ند» هوه، له سه ر سنوورى ئورارتوو، له سه رده مى ساردورى دووه م، پادشاي ئورارتوو قه لايه كي له وى دروست كرد، ئهم شوينه پيشتر له ده ستى مانادا بوو (دياكونوف، كشاورز، ۱۳۴۵: ۲۷۱).

به لام بوچى ئوشكاييا وهك ئوشكاييا نووسراوه، هوكاره كه ي ئهمه يه كه به پيى يه كى له ياساكانى زمانه وانى، زوربه ي ئهو وشه گه له كه پيى «س» بيان تيدايه، كاتيك ده چنه زمانى ئه كه ديه وه، پيى «س» ده گوردريت بو «ش»، بو نمونه: ناوى شارى «ساريسا» له ده قه ئاشووريه كاندا وهك «ساريسا / شيريشى» هاتووه: (جغرافياى استرابو، همايون صنعتى زاده، ۱۳۸۲، ص ۳۴۵). ههروه ها هوژى «كاسى» له زمانى ئه كه ديدا وهك «كاشى» و هوژى ئيسكيته كان / سكيته كان له لايه ن ئه كه ديه كانه وه وهك «ئيشكيدا» توومار كراون (دياكونوف، كريم كشاورز، ۱۳۴۵: ۳۰۵).

که وابوو ئەم وشهیه «وشکایا» نییه و «ئۆسکایا» یه.

۲- وشه‌ی «وشک» وشه‌یه‌کی نوێیه و له سه‌رده‌می ماده‌کان و ماننا‌یه‌کاندا ئەم وشه‌یه وه‌ک «هوشک/هیشک» گۆ کراوه، له فه‌ره‌نگی ئەفێستایی کانگادا وه‌ک «هوشک/هوشکا» و له فه‌ره‌نگی (واژه‌های اوستائی، دفتر سوم، احسان بهرامی، تهران ۱۳۶۹، ص ۱۵۷۵) دا وه‌ک «هیشک و هیشکو» هاتوووه.

[hushka] = 6 (p1G) dry (k601, b1839)

hiška; hišku : هه‌شک، هه‌شکو
dry.

هه‌شک، هه‌شکو : خشک، خشک = هه‌ش + کو = هه‌ش + کو = هه‌شکو

ته‌نانه‌ت ئێستاش له کرمانجیدا ئەم وشه‌یه هه‌ر وه‌ک «هوشک/حوشک» و له ناوچه‌کانی هه‌ولێر و باله‌کایه‌تیش وه‌ک «هیشک/هوشک» بێژه ده‌کرێت.

۳- ئەگه‌ر به‌رێژ سو‌ران ح.ر به‌دواداچوونی بۆ کردبا، بێگومان ده‌یتوانی راستییه‌کان له مالپه‌ری ئینته‌رنیته‌ی شاره‌که‌یشدا بینیته‌وه؛ له چه‌ند مالپه‌ری شاری «ئۆسکۆ (اسکو)» دا نووسراوه که ئەم شاره له سه‌رده‌می کۆندا و له ده‌قه ئاشوورییه‌کاندا «ئۆشکایا» ی پێ گوتراوه. هه‌روه‌ها ئەم شاره نه‌ک هه‌ر شوێنێکی «وشک» نییه، به‌لکوو زۆر ته‌ر و ئاو‌داریشه، سێ رووبار به‌ نیو شاره‌که‌دا تی ده‌په‌ری و ده‌ریاچه‌یه‌کیش له نزیکي شاره‌که‌دایه، شاریکی سارد و شێداره.

شیواندن و به‌راوه‌ژووکردنی میژووی ماد!

زانای مه‌زن دیاکۆنۆف، شاکاریکی گه‌وره‌ی خولقاندوو و میژووی مادی له ۸۰۰ لاپه‌ره‌دا نووسیوه‌ته‌وه و قه‌لایه‌کی گه‌وره‌ی پێ له زانیاری بۆ مرۆفایه‌تی تۆمار کردوو، هه‌موو بابته‌ میژوویی، سیاسی، کۆمه‌لایه‌تی، فه‌ره‌نگی،

زمانی و ئاینییه‌کانی ماده‌کانی به جوانی پروون کردووته‌وه. کاتی مرۆف میژووی مادی دیاکۆنۆف ده‌خوینیتته‌وه، وا ده‌زانی له کۆمه‌لگای ماددایه و له‌گه‌ل هۆزه‌کانی ئەو سەردەمەدا پڕی دەکات. ناوی هۆزه‌کان، ناوی ناوچه‌کانیان، ناوی سەرۆک هۆزه‌کانیان، گرتە‌کانیان، دوژمنایه‌تییه‌کانیان هەر هەمووی به‌وردی تیدا باس کردوو. له میژووی مادی دیاکۆنۆفدا هۆزه‌کانی مادی و خەڵکانی دانیشتووی ولاتی کۆنی کوردهواری به به‌ردهوامی خەریکی خەبات و تیکۆشانن بۆ پرزگاری و ئازادی و ژيانی باشتەر. سۆرانی هەمەره‌شیش زەحمەتی کیشاوه له ۴- ۵ لاپه‌ردها به جاریک میژووی مادی تیک داوه و ئەوهی که دیاکۆنۆف نووسیویه‌تی به جاریک به‌راوه‌ژووی کردووته‌وه.

گرینگی میژووی ماد تهنیا له‌وه‌دا نییه که کورد دەسه‌لاتی گرتە دەست و ده‌وله‌تی دامه‌زراند، به‌لکوو گرینگییه‌که‌ی له‌وه‌دایه که ماده‌کان له‌و سەردەمەدا ئاگری شۆرشیکی پان و به‌رینیان له‌ دژی دەسه‌لاتیکی زۆردار و سیستمیکی دژه‌مرۆقاییه‌تی به‌رده‌داری (کۆیله‌داری) که ئاشوور له‌ ناوچه‌که‌دا نوینه‌رایه‌تی ده‌کرد، هه‌ل گیرساند. گرینگییه‌که‌ی له‌وه‌دا بوو که ماده‌کان به‌ سەرکردایه‌تی که‌یخه‌سره‌و توانیان زۆربه‌ی هۆزه‌کانی ناوچه‌ی رۆژه‌لاتی ناوه‌راست، وه‌ک ئیلامییه‌کان، کاسی/کاشییه‌کان، سکیتە‌کان، لولوییه‌کان، په‌رتە‌کان و مانناییه‌کان، یه‌ک بخه‌ن و رابه‌رایه‌تیان بکه‌ن و به‌ هاوپه‌یمانی له‌گه‌ل ولاتی بابل، ئیمپراتوریای سته‌مکار و کۆیله‌داری ئاشوور برووخینن و خەڵکه‌کانی رۆژه‌لاتی ناوه‌راست بگه‌یه‌نن به‌ ئازادی. واتا شۆرش‌ی ماده‌کان له‌ دژی ئاشوور له‌ هه‌مان کاتدا ئالۆگۆریکی گه‌وره‌ی سیاسی-کۆمه‌لایه‌تی بوو له‌ ناوچه‌که‌دا. گرینگی میژووی ماد ئەو گیانه‌ شۆرش‌گیرانه‌یه‌ بوو که وه‌ک لافاوێک که‌وته‌ پڕی له‌ دژی سته‌مکاران و میژوو و جوغرافیای رۆژه‌لاتی ناوه‌راستی له‌و سەردەمەدا بۆ هه‌میشه‌ گۆری.

به لّام له وه ده چّی که سۆران همه پرهش هه ر ئاگاداری میژووی ماد نه بّی،
 ئه و شتانه که نووسیویه تی هه ر به هه ز و ئاره زووی خۆی بووه!
 له لاپه ره ی ۲۷۲ ی کتیبه که دا له به شی «کورته میژوویه کی ماده کان» دا
 وه های نووسیوه:

«ماده کان به هاوپه یمانی له گه لّ بابلیه کان، توانیان له سالی ۶۱۲ ی پ.ز
 کۆتایی به حوکمی ئاشووریه کان بهینن که ۵۰۰ سالی خایاندبوو. دوا ی
 رووخانی ئاشووریه کان، جگه له ولّاتی ماناییه کان، ماده کان ناوچه کانی
 ژیر دهسه لّاتی ئاشووریه کانیان کونترۆل کرد، له گه لّ ولّاتی فارس، ئه رمینیا
 و ئەشکانیا (پارسیا)، (سۆران ح.ر، ۲۰۲۲: ۲۷۲)».

له گه لّ بابلیه کان، توانیان له سالی ۶۱۲ پ.ز دا کۆتایی به حوکمی ئاشووریه کان بهینن که ۵۰۰ سالی خایاندبوو.
 دوا ی رووخانی ئاشووریه کان، جگه له ولّاتی ماناییه کان، ماده کان ناوچه کانی ژیر دهسه لّاتی ئاشووریه کانیان
 کونترۆل کرد، له گه لّ ولّاتی فارس، ئه رمینیا و ئەشکانیا (پارسیا). بهینی هیندۆت، ئه وان بۆ ماوه ی نزیک ۱۲۸

لێردا نووسه ر ده لّی له دوا ی رووخانی ئاشووریه کان ماده کان ناوچه کانی
 تری وه ک «ماننا، فارس، ئه رمینیا و ئەشکانیا (پارسیا)» یان کۆنترۆل کرد.
 ئەم گێرانه وه یه هه له یه و زۆر جیگای سه رسوورمانه! مانناییه کان ناوچه کانی
 رۆژه لّاتی کوردستان و ههروه ها به شیکی زۆری ئازه ربایجانی ئیستای
 ئیرانیان له به رده ستدا بوو و له گه لّ ئاشووریه کانددا دۆست و هاوپه یمان
 بوون، چۆن ماده کان ده یانتوانی به سه ر ماننادا ده رباز بن و ئاشوور داگیر
 بکه ن؟! ئایا مه ترسیی ئه وه یان نه ده کرد که مانناییه کان پشتیان لی بگرن و
 هێرش بکه نه سه ریان؟ ئەم گێرانه وه یه هه له یه و دووره له راستی.

ناوچه کانی پارسه کان، سکیته کان و پارته کان / په رته کان هه ر فره زووتر له
 لایه ن «فرائۆرت» ی باوکی که یخه سه ره و ده ستیان به سه ردا گیرابوو و بووبوونه
 به شیکی له فه رمانروایی ماده کان. ته نیا له پاش ئەم سه رکه وتنانه و له دوا ی
 تیکشکاندنی سکیته کان و رووخاندنی دهسه لّاتی ماننا بوو که ماده کان

توانیان هیږش بهرنه سهر ئاشوور و شکستی پځ بینن، ته نیا ولاتیک له ناوچه که دا که داگیر نه کرابوو ئه رمینیا بوو.

له سهر ئه م بابه ته له کتیبی «میژووی مادی دیاکونوډ» دا وه ها هاتووه: «هیروډوټ (I ۱۰۲) وه های نووسیوه: فه رائوټ (باوکی که یخه سره و) خه ریکی به چوکدا هیټانی هوزه کانی ئاسیا بوو، یهک له دوا ی یهک هه موویانی به چوکدا هیټا، (دیاکونوف، کریم کشاورز، ۱۳۴۵: ۳۶۳)». که دیاره ئه مه بهر له فه رمانره وایی که یخه سره و جهنگ له گه ل ئاشووردا قه و ماوه.

ههروه ها دیاکونوډ له لاپه رهی ۳۶۵ دا ده نووسی: «سپای ماد له باری ریځو پیکیه وه هیچی له سپای ئاشوور که متر نه بوو، ته نانه ت وره یشیان زور بهرتر و به هیتر بوو. سه ربازه کانی ماد ههستی پروابه خو بوون و ئازادیان تیدا هه بوو، چونکه له کومه لگای ئه و سه رده مه ی ماددا هیشتا کوپله تی و گهنده لی و سته مکاری جی نه که وتبوو و نه بوو بووه باو. راسته سپاکه ی ئه زموونی زوریان له شه ردا نه بوو، به لام جهنگ له گه ل سکیته کان و به تاییه تی به چوکدا دانی هوزه کانی «پارس» ئه زموونیکی باشی پځ دابوون. ئه م سپایه خو ی فیږی ته کتیکي شه ری پیاده و هونه ری گه ماروډانی قه لاکانی ئاشوور و ههروه ها سوارچاکی و تیره او یشتن به شیوازی سکیته کان کردبوو (دیاکونوف، کریم کشاورز، ۱۳۴۵: ۳۶۵)».

دیسان دیاکونوډ ده نووسی: «مانناییه کان به هو ی ئه و تیځشکانه قورسه که له شه ری «کابلین» تووشی هاتن، [شه ریځ بوو له گه ل بابل له خواره وه ی کهرکووک = نووسه ر]، سنووره کانی ولاته که یان بی پاراستن مایه وه، بو یه له نیوان ساله کانی (۶۱۵-۶۱۶ ی.پ.ز) که یخه سره و ماننای داگیر کرد و لکاندی به ئیمپراتووریای ماده وه. به م شیوه یه که یخه سره و به لایه نگری له بابل و له دژی ئاشوور هاته ناو شه ره که وه، ئیتر لیږه ولا ئه رکی رابه رایه تی

شهره‌کە‌ی وه ئەستۆ گرت (دیاکونوف، کریم کشاورز، ۱۳۴۵: ۳۷۵).»
 کە وابوو لێره‌دا زۆر بە جوانی پروونه کە بەچۆک‌دا‌هێنانی هۆزه‌کانی تر و
 دەسه‌لاته‌کانی تر پێشمه‌رج بوون بۆ سهرکه‌وتن به‌سه‌ر ئاشووردا. به‌بێ
 تێکشکاندنێ ده‌سه‌لاتی ماننا سهرکه‌وتن به‌سه‌ر ئاشووردا هه‌رگیز پرووی
 نه‌ده‌دا. مێژوونووسانیش هه‌ر به‌م شێوه‌یه‌ی پرووداوه‌کانی ئەو سهرده‌مه‌یان
 باس کردووه.

هێنانی ناوی ئەژده‌هاک له‌باتیی ئاستیاگ دوا‌یین پادشای ماد:

سو‌ران هه‌مه‌ره‌ش له‌ چه‌ندین جیگای کتییه‌که‌یدا کاتی ناوی ئاستیاگ
 دوا‌یین پادشای ماد دێتی، وه‌ک «ئەژده‌هاک» ناوی لێ ده‌بات. بۆ نموونه
 له‌ لاپه‌ره‌کانی ۲۷۲ و ۲۷۹دا.

"میدبای گه‌وره له‌ سهرده‌می دێریندا هه‌موو ناسبای حوکم ده‌کرد، دوا‌ی ئەوه‌ که ئیمپراتۆریه‌تی ئاشوریان
 پرووخاند؛ به‌لام دواتر، له‌ سهرده‌می ئەژده‌هاکدا، ماده‌کان سه‌ربه‌خۆیان لێ وه‌رگیرا له‌لایه‌ن کورش و فارسه‌کان،
 به‌لام ئەوان زۆریه‌ی گرنگی رابردوویان هێشته‌وه."³

ئهمه‌ش پێم وایه‌ به‌ لاساییکردنه‌وه له‌ مێژوونووسی ئهرمه‌نی مووسا خورنی
 بیټ. زۆر سه‌یره؛ چۆن ده‌کرێ پادشایه‌ک وه‌ک که‌یخه‌سه‌ره‌و ناوی کوره‌که‌ی
 خۆی بنێ ئەژده‌هاک! مێژوونووسه‌ ئاکادهمیکه‌کان قه‌ت به‌م شێوازه‌ ناوی
 ئاستیاگیان نه‌هێناوه، ئاستیاگ یان ئاستیاگۆ، ناوی دوا‌پادشای ماده،
 به‌لام ئەژده‌هاک که‌سایه‌تییه‌کی ئەفسانه‌یییه‌ و هه‌یچ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ ناوی
 ئاستیاگه‌وه‌ نییه‌. سه‌باره‌ت به‌م بابه‌ته‌ دیاکۆنۆف ده‌لی:

«یه‌کیک له‌و بابه‌تانه‌ که له‌ نووسراوه‌کانی مووسا خورنی مێژوونووسی
 ئهرمه‌نیدا به‌ فراوانی به‌رچاو ده‌که‌وێت، ئهمه‌یه‌ که تی ده‌کۆشیت که ئەو
 زانیاریانه‌ که له‌ سه‌رچاوه‌ یۆنانییه‌کانه‌وه ده‌ستی ده‌که‌وێت په‌یوه‌ست
 بکات به‌ گێرانه‌وه مێژوویییه‌کانی رۆژه‌لاتی (ئێرانی)یه‌وه. ئەژده‌هاک،
 «مارده‌هاک»، له‌ ئەفێستادا سته‌مکاریکی ئەفسانه‌یییه‌، ماریکه‌ که

دهموچاوی له مرۆف دهچۆ و خه‌لکی «باوری Bawri (بابل)» ه که به دهست «سرائیون (فه‌ره‌یدوون)» ی پالّه‌وان کوژرا. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش که له‌یه‌کچوون له ناوه‌کانیاندا به‌دی ده‌کریّت، به‌لام هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی به «ئاستیاگ» ه‌وه نییه. بی‌ناغه‌بوونی په‌یوه‌ستکردنی ناوی ئاستیاگ به ئه‌ژده‌هاکه‌وه له‌میژه سه‌لمیندراوه. به‌لام هه‌ر ئه‌م بابته بی‌ینه‌مایه زۆریک له مامۆستایانی ئه‌ورووییی له چه‌رخ‌ی نوزده‌هه‌مدا تووشی هه‌له کرد (دیاکونوف، کشاووز، ۱۳۴۵: ۵۹). به‌داخه‌وه سوۆران.ح. پ له سه‌ده‌ی ۲۱دا تووشی هه‌مان هه‌له بووه‌ته‌وه.

سوۆران چه‌مه‌ره‌ش «گئوماتا» یشی کرده سه‌ر کرده‌یه‌کی سه‌ره‌له‌دانیکی ماده‌کان!

سوۆران چه‌مه‌ره‌ش، له به‌شی کورته‌یه‌ک له میژووی ماده‌کان، له کوتاییه‌کانی لاپه‌ره‌ی ۲۷۲دا ئاوا ده‌نووسی:

«(ماده‌کان) ... چه‌ند هه‌ولێکیان دا بۆ وه‌رگرتنه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی پيشوویان. هه‌ندیك جار ئه‌و هه‌ولانه له لایه‌ن موغه‌كانه‌وه ده‌درا که چینیکی ئایینی و هۆزیکی مادی بوون له ناو جه‌رگه‌ی کولتووری ماده‌کاندا. یه‌کیک له‌و موغانه که ئه‌و هه‌ولهی دا گومه‌ته/گاوماته بوو که سه‌رکردایه‌تی هه‌لگه‌رانه‌وه‌یه‌کی ده‌کرد له دژی ده‌سه‌لاتی فارسه‌کان، له ریگای کۆنترۆلکردنی ناوچه‌ی ماده‌کان و ده‌وروبه‌ری. به‌هۆی کاریگه‌ریی ئایینی موغه‌كانه‌وه له‌سه‌ر ماد و خه‌لکه بیگانه‌کان، هه‌لگه‌رانه‌وه‌که بوو به هه‌ره‌شه‌یه‌کی جدی له‌سه‌ر ده‌سه‌لاتی فارسه‌کان، له‌به‌ر ئه‌وه که هه‌موو که‌سیک نه‌یده‌وێرا موغییک بکوژیّت».

له راستیدا ئه‌مه به‌راوه‌ژووکردنی راستیه‌کانه، ئه‌مه باسکردنی میژووه به ئاره‌زووی خۆی، ده‌نا راستیه‌کان شتیکی دیکه‌ن. پیناسه‌کردنی کۆده‌تای گئوماتا وه‌ک سه‌رکردایه‌تیکردنی راپه‌رینییک بۆ وه‌رگرتنه‌وه‌ی ده‌سه‌لات له لایه‌ن ماده‌كانه‌وه له راستی به‌دووهره. ئه‌مه نیشان ده‌دات که نووسه‌ر

هیچیک سه‌بارت به گئوماتا نازائیت. چونکه ئەگەر گئوماتا هەر ئەو کاتە ی که هاتبوو بۆ ناوچه مادیه‌کان خۆی ناساندبا و داوای یارمه‌تی له هۆزه‌کانی ماد کردبا، بیگومان یارمه‌تییان دهدا و سەر ده‌کهوت. به‌لام کیشه‌که له‌وه‌دا بوو که ئەو نه‌ته‌نیا خۆی به مادی نه‌ده‌زانی ته‌نانه‌ت ناوی خویشی گۆریبوو بۆ «به‌ردیا» و خۆی وه‌کوو «به‌ردیای هه‌خامه‌نشی» کوری کوره‌شی پادشا پیناسه ده‌کرد و له ترسی ئەوه‌ش که ئاشکرا نه‌بی ئاماده نه‌بوو نه له گه‌وره‌کانی ماد و نه‌ش له گه‌وره‌کانی پارس که‌سیان بینیت. جا با ئیستا به یارمه‌تی‌وه‌رگرتن له کتیی میژووی مادی دیاکۆنۆف بزاین راستی رووداوه‌که‌ی گئوماتا چۆن بووه:

ئامی- تیدا کچی ئاستیاگ، ژنی پیاویکی مۆغ بوو به ناوی «سپیتام/ سپیتاما»، که به ئەگه‌ری زۆر له بنه‌ماله‌ی زه‌رده‌شت بووه، چونکه بنه‌ماله‌ی زه‌رده‌شت به «سپیت- ئاما» که به واتای «هیزی سپی/ هیزی پاک» یه به‌ناوبانگ بوون. [سپیت دوو واتای هه‌یه؛ یه‌که‌م به واتای ره‌نگی سپیه، دووهم به واتای «پاک»ه، بۆ نمونه له کوردیدا «رووره‌ش» واتای تاوانباره و «رووسپی» به‌واتای پاک و بیتاوانه. «ئاما» یش به واتای هیزه، بۆ نمونه هۆزی هه‌مه‌وه‌ند له کوردستاندا له راستیدا «ئاماوه‌نده» به واتای به‌هیز/ هیزمه‌نده].

ئامی- تیدا له‌گه‌ڵ می‌رده‌که‌ی (سپیتام) و کوره‌کانی «گئوماتا» و «پاتیزدیت» له کۆشکی ئاستیاگدا ده‌ژیان. کاتێ کوره‌ش ده‌سه‌لاتی مادی گرته ده‌ست، «سپیتام» ی گوشت و «ئامی-تیدا» که میمکی (خوشکی دایکی) خۆی بوو، له خۆی ماره کرد. پاشان کوره‌ش خۆشی بوو به خاوه‌ن دوو کور به ناوه‌کانی که‌مبووجیه و به‌ردیا. ئایا دایکی ئەم دوو کوره‌یش هەر ئامی-تیدا بووه یان ژنیکی دیکه رۆشن نه‌بووه‌ته‌وه، به‌لام ئەگه‌ری زۆره که «به‌ردیا» هەر له ئامی-تیدا بووبیت، چونکه ده‌لین که گئوماتا (به‌ردیای

درۆیین) و بهردیای کوری کوورهش له رواله تیشدا زۆر له یهک دهچوون و زۆر زهحمهت بووه که له یهکیان جیا بکه نهوه. ته نانهت ده لاین بۆ ژنه کانیشیان زهحمهت بووه له یهکیان جیا بکه نهوه، [ناوی بهردیا شیوهی پارسیی ناوی «بهرزیا»ی مادیه که ئیستا له کوردیدا بووه به «بهرزو»]. پاش مه رگی کوورهش، کوره گه وره که ی که مبووجیه له ترسی ئه وهی که نه کا بهردیای برای بیته شا و جیگای بگریته وه، به دزیه وه بهردیای برای خۆی ده کوژیت. ماوه یه کی کورت له پاش کوژرانی بهردیا، گئوماتا که زانی بهردیا کوژراوه و که مبووجیهش له گه ل سپاکه ی له میسر دا بوو، به بی ئه وهی بیدرکینی خۆی له جیگای بهردیا داده نی و خۆی وه ک پادشا ده ناسینی و به م شیوه یه ههفت مانگ پادشایه تی ده کات (دیاکونوف، کشاورز، ۱۳۴۵: ۵۱۲).

«گئوماتا له دوای به دهسته وه گرتنی ده سه لات فه رمانی ده رکرد که خه لک بۆ ماوه ی سێ سا ل له خزمه تی سه ربازی و ههروه ها له دانی باج به خشاوون (دیاکونوف، کشاورز، ۱۳۴۵: ۵۲۴)».

دواجاریش پاش ماوه یه کی که م «که مبووجیه»یش که له گه ل سپاکه یدا له میسر ده گه رایه وه له ریگادا به شیوه یه کی گومانای ده مریت (گومانی بۆ ده چیت که داریووشی ئامۆزای کوشتییتی). پاشان داریووش له گه ل شهش کهس له هاوڕییه کانی له بنه ماله کانی پارس، پلانی کوشتنی گئوماتا ده پرژن و له پارسه وه ده که ونه ری به ره و ماد بۆ کۆشکی گئوماتا و به هاوده ستیی یه کیک له ژنه کانی گئوماتا که له خزمانی نزیکي داریووش بووه، گئوماتا و براکه ی له کۆشکه که یدا له ولاتی ماد له ناوچه ی مایده شتی لای کرماشان ده کوژن.

له سه ر ئه م رووداوه و که سایه تی گئوماتا، ده ره ئه نجام و کاریگه ری رووداوه که، دیاکونوف وه ها ده نووسیت:

«نابی وا بیر بگریته وه که گئوماتا شوڕشگیڕ و پاله وان بووه و بۆ ئازادیی ماد

کورددا باسی لی نهکراوه و بزر بووه!

لهپاش ئهوهی که داریووش فهزمانه‌ه‌وایی گرته دهست، ناوچه‌کانی ژیر دهسه‌لاتی و به‌تایه‌تی ناوچه‌کانی ماد یه‌کسه‌ر بوون به مه‌یدانی به‌ره‌نگاری و خه‌بات، هه‌موو کوردستان بوو به ئاگر و خوین. له هه‌موو لایه‌ک خه‌لک له دژی داریووش راپه‌رین. دیاکۆنۆف زۆر به وردی باسی ئه‌م راپه‌رینانه و سه‌رکردایه‌تییه‌کانی و هه‌روه‌ها هۆکاره‌کانی تیکشکان و سه‌رنه‌که‌وتنیانی کردووه، که لیره‌ده‌رفه‌تی گێرانه‌وه‌ی هه‌موو ئه‌م باسانه‌ نییه، به‌لام زۆر به کورتی پوخته‌یه‌ک له‌وانه‌ی که دیاکۆنۆف له‌م باره‌وه نووسیه‌تی پێشکه‌شتان ده‌که‌م:

«له‌پاش ئه‌وه‌ی که داریووش، گئوماتای کوشت، ئاگادار بووه‌وه که له ئیلام راپه‌رینییک به سه‌رکردایه‌تی «ئاشین» ساز بووه، له بابلش سه‌ره‌له‌دانیک به رابه‌رایه‌تی «نی دین تو- بل» که خۆی به کوری «نابونید» دواین پادشای بابل ده‌زانی، ده‌ستی پێ کردبوو و ئالای سه‌ربه‌خۆییان هه‌له‌دا‌بوو. ئه‌م بزوتنه‌وانه زۆر گرینگ نه‌بوون، راپه‌رینی گشتی که‌میک دره‌نگتر له ده‌سپیک مانگی دێسه‌مبری ۵۲۲ ی.پ.ز، ئه‌و کاته‌ی وا داریووش له بابلدا خه‌ریکی شه‌ر بوو، ده‌ستی پێ کرد. له راستیدا یه‌ک راپه‌رین نه‌بوو، به‌لکوو چوار راپه‌رین که له چه‌ندین شوینی جیا‌وا‌زدا له ئارادا بوون. له ماد که‌سیک به ناوی فه‌روه‌رتیش (فه‌رائۆرت) که خۆی به خه‌شتریه‌ی دووه‌م له خانه‌دانی که‌یخه‌سه‌ره‌و ده‌زانی، رابه‌رایه‌تی شو‌رشه‌که‌ی ده‌کرد. خه‌لکانی دانیشه‌تووی ماد، پارت (خوراسان) و هیرکانیه (گورگان) له‌گه‌له‌دا بوون. وا دیاره که خه‌لکی ئه‌رمه‌نستانیش که پێشتر ده‌ستیان دا‌بووه شو‌رشه‌وه هاو‌کاریان ده‌کرد.

راپه‌رینی دووه‌م که‌سیکی پارسی به ناوی «وهیزداته» رابه‌رایه‌تی ده‌کرد... داخو‌ازییه‌کانی ئه‌م دوو شو‌رشه‌ بوو‌ژانه‌وه‌ی ئه‌و یاسا و

چاکسازيانه بوو که «گئوماتا» دهيوست بيکات و دواچار داريووش ههمووياني هه لوه شانده وه. به لام داخوازييه کاني خه لکی راپه ريو زور زياتر پهره ي ستانده بوو و راپه رينه کان بوو بوون به بزووتنه وه ي جه ماوه ري. له به رده نووسه که ي بيستووندا، داريووش وتوويه تي که «مه ردمي (خه لکی) جه نگاوه ري ماد که له نيو «کومه کان» دا بوون، لايه نگرينان له فره وه رتيش (فهرائوت) ي ده کرد...

راپه ريني سييم له مرغيانا له ناوچه ي باکتريا (ئه فغانستان) بوو، له وي که سيک به ناوي «فرادا» رابه رايه تي ده کرد، ئه م راپه رينه يش بزوتنه وه يه که ي گشتي بوو. له ئه رمه نستانيش هه ر پيش ده سه لاتي داريووش شو ريش هه لگير سا بوو. هه روه ها له به رده نووسه که ي بيستووندا هاتووه که سورييه- ئاشوور، ميسر و «سکا» کانيش له جه رگه ي ئه و ولاتانه ن که ئالاي راپه رينيان هه لکرد بوو.

به رخوداني ماد ته نيا به مانه شه وه نه وه ستا بوو، هوزي «ساگارتی»^۶ چو کيان دانه دا و «چيتران ته خما»^۷ که خو ي له خانه داني که يخه سره وه ده زاني، ده ستي دايه شو ريش و پادشايه تي خو ي راگه ياندا.

به لام ئه م شو ريش و به رخودانانه ههموويان شان و سه ر نه که وتن، فره وه رتيش (فهرائوت) له دواي بريني گوي و لووت و زماني له لايه ن داريووشه وه، له ههمدان له سيدهاره درا. چيتران ته خمه ش به ههمان شيوه له هه ولير له دار درا. هه کاره کانيان چي بوون؟ به باوه ري من [دياکونوف]، هه کاري سه ره که ي نه بووني يه کيه تي و يه کگرتوويي چ له نيوخوي خوياندا و چ له گه ل هيزه کاني

۶. من پيم وايه هوزي «ساگارتی» ده بي ههمان هوزي گه ره و گراني گه ردي بيت (نوسه ر). به پيي ليکولينه وي «د. حميد گه ردي» ئه م هوزه ئيستايش نه ته نيا له ههمو کوردستاندا به لکوو له ولاتاني تري وه ک پاكستان، ئه رمه نستان، نازه ربايجان و ئوردنيش هه ن.

۷. چيتران ته خما، وشه يه که ي مادييه. چيتران دوو واتاي هه يه؛ ۱. به واتاي چيهره (ده موچاو)، ۲. به واتاي نه ژاد و توخم. وشه ي ته خما يان ته هما به واتاي پاله وان و به هيز ديت، وه ک «روس-ته هم» يان «ته هم-ته ن»، که وابوو چيتران ته خما يان به واتاي پاله وان نه ژاده و يان به واتاي پاله وان چيهره.

دەرەوهی خویندا بوو. «وهیزداته» و فەرورتهش و ههروهها شۆرشگیرانی تر وهک هاوپهیمانانیک که بۆ یهک مهبهستی هاوبهش خهباتیان دهکرد، نهک ههريهکگرتوو نهبوون بهلکوو ههريهکامهشیان به چاوی رهقیب سهیری ئهوی تری دهکرد. له لایهکی تریشهوه داریووش ههم له ماد و ههم له پارس کهسانیککی دۆزیوووه که هاوکاری لهگهڵدا بکهن. کهسانیک که زیاتر له سهروک هۆزهکان بوون، بیجگه لهمانهش داریووش توانی کهسانیک له خهلکی ئاسایی پارس بۆ لای خووی رابکیشیت، چونکه پارسهکان به گشتی بهرژهوهندی و سوودیان له داهاهی دهسهلاتداریی ئیمپراتوریای ههخامهنشی پێ دهگهیشته»^۸.

رپهرینه جهماوهرییهکان له دژی داریووشی ههخامهنشی:

له لاپهرهی ۱۸۲ی کتیبی میژووی بزر... دا لهسهر ناوچهی پارس/پارسا (فارس) ئاوا نووسراوه:

«دوای نزیکي ۱۰۰۰۰ سال له شارستانییهتیکي بهردهوامی ناوچهکه، ولاتی فارس بۆ یهکهم جار له میژوودا له لایهن ئاشوورییهکانهوه به پارسواش Parsuaš له سهدهی نۆههمی پ.زدا ناوی هاتوو»^۹. (سۆران ح.ر، ۲۰۲۲: ۱۸۲).

ناوی «پارسوا/پارسواش» که له لایهن ئاشوورییهکانهوه هاتوو به واتای ناوچهی پارس (فارس) نشینهکان نییه. بهلکوو ئهم وشهیه له بنهڕهتدا وشهیهکی کوردییه و ههمان وشهیه «پهراسوو» به واتای تهنیشته یان کهلهکهیه. مهبهست لهم دهستهواژهیه ناوچهکانی نیوان سنه و سلیمانی و زههاو (سهریپلی زههاو) بووه. هۆزهکانی ماد له کاتی خویدا له ناوچهکانی

۸. ئهمه پوختهیهک بوو له چهندین لاپهره له «تاریخ ماد، ا. م. دیاکونوف، ترجمه کریم کشاورز، تهران ۱۳۴۵، ص ۵۳۳-۵۳۹».

۹. میژووی بزر و نهگیردراوهی کورد، سۆران ههمهڕهش، ۲۰۲۲، ل ۱۸۲.

دهوروبهري «همه‌دان» نيشته جي بووبوون. ئەوان به ناوچه‌كاني لاي سنه و سه‌پيل هه‌تا هه‌له‌بجه و سه‌پيمانين وتووه ناوچه‌ي په‌راسوو، واتا ناوچه‌ي ته‌نيشتي خويان. هه‌روه‌ها به ناوچه‌كاني دووري وه‌ك لاي خوراسانيان وتووه «په‌رت» كه مه‌به‌ست ناوچه‌ي دووره‌كان بووه. ته‌نانه‌ت به هه‌وزه‌كاني مادي لاي ئەسفه‌هانيش كه لايانه‌وه دووربوون، وتوويانه هه‌وزه‌كاني «په‌رته‌كان/په‌رته‌كاني (دووره‌كان)». به‌لام هه‌وزه‌كاني فارس ناويان «پارسا» بوو كه وشه‌يه‌كي ئايينييه و به واتاي له‌خواترس يان دينداره.

با سه‌يري ئەم چهند نمونه‌يه‌ي خواره‌وه بكه‌ين كه له جه‌نگنامه ئاشووريه‌كاندا هاتوون و دياكونوف له كتبي ميژووي ماددا هيناوني:

«دايان ئاشووري پادشا هيري شي كرده سه‌ر ماننا... ئوتالكي (پادشاي ماننا) هه‌لات بو سه‌ر شاخ، به‌لام ئاشووريه‌كان ئازهل زوريان برد، گونده چولكراوه‌كانيان داگير كرد، له‌وانه ئيزرتوو كه شوين و قه‌لاگاي ئوتالكي بوو. له‌ دواييدا له‌شكه‌ره‌كه‌يان له ناوچه‌ي خارون كه شولوسونو فرمانه‌وه‌ي بوو، تي په‌ري، بريار درا كه هه‌موو ساليك ژماره‌يه‌ك ئەسپي ئەرابه‌كيش وه‌ك باج بدرت به ئاشوور. «ئارتا سارو» پادشاي «شوردورا» (ناوچه‌ي ديوانده‌ره) باجه‌كه‌ي خوي پيشكه‌ش كرد. پاشان ئاشووريه‌كان رويشتن بو «پارسوا» له هينديك له شاكان باجيان وه‌رگرت و ژماره‌يه‌كي تريشيان تالان كرد (دياكونوف، كشاورز، ۱۳۴۵: ۲۰۸).»

ديسانه‌وه له دريژهدا ده‌نووسي:

«دايان ئاشوور جاريكي تر له سالي ۸۳۷ ي پ.ز هيري شه‌كه‌ي دووپات كرده‌وه... له ريگادا ده‌ستي به سه‌ر «قه‌لاي» كوستاناي «بوشتو» ي له مه‌رزي نيوان «ماننا» و «پارسوا» دا گرت، هه‌روه‌ها چهند قه‌لايه‌كي تري ماننايي و پارسوايي داگير كرد (دياكونوف، كشاورز، ۱۳۴۵: ۲۰۸).»

ديسانه‌وه دياكونوف له لاپه‌ره‌ي ۱۱۸دا ده‌نووسي:

«بهشی سهروهه‌ی پرووباری دیاله (مه‌بهستی پرووباری سیروانه = نووسهر)، ئەو ناوچه‌یه که کهوتبووه نیوان سی گوۆشه‌ی شاره‌کانی ئیستای (سلیمانی-زه‌هاو- سنه) له ناوه‌راسته‌کانی سه‌ده‌ی نووه‌می پ.ز. «پارسوا» ی پی ده‌گوترا (دیاکونوف، کشاورز، ۱۳۴۵: ۱۱۸)».

که وابوو «پارسوا» به ناوچه‌کانی لای سنه و سلیمانی و هه‌ورامان و تراوه و هه‌روه‌ها «په‌رت» به ناوچه دووره‌کانی لای خوراسان و تراوه، [خودی وشه‌ی خوراسانیش کوردییه به واتای خۆر پراسانه واتا شوینی هه‌لاتنی خۆر(شرق)]. به‌لام به ناوچه فارس‌نشینه‌کانی باشووری لای شیراز و تراوه «په‌رسید/په‌رسا». له زمانی ئەکه‌دی و ئاشووریدا گه‌لی جار ده‌نگی «س» ده‌گوردییت بۆ «ش»، هه‌ر بۆیه‌ش ئەم وشانه‌یان به شیوه‌ی «په‌رشید/په‌رشیا» بیژه کردوو، هه‌ر ئەم وشه‌یه دوا‌جار به واتای ناوچه فارس‌نشینه‌کان له لاتینییدا جی کهوتوو.

سه‌باره‌ت به ئەشکانییه‌کان: سۆران ح.ر. له چهند جیگا له کتیبه‌که‌یدا ئەشکانییه‌کان و ده‌سه‌لاتی ئەشکانی وه‌ک نه‌ته‌وه‌ی تر و وه‌ک داگیرکه‌ری کوردستان پیناسه کردوو، بۆ نموونه له لاپه‌ره‌ی ۸۴ دا هاتوو:

«له‌و کاته‌وه نه‌ته‌وه‌ی تری وه‌ک یۆنان، رۆم، ئەشکانی و عه‌رب هاتوونه‌ته ناوچه‌که، شاره‌ کوردی/ مادییه‌کانی وه‌کوو ئەسفهان، نه‌هاوه‌ند، هه‌مه‌دان، ته‌وریز(ته‌بریز) و زۆریه‌ی خوارووی میسۆپۆتامیا که له چهند سه‌ده‌ی رابردوودا شاری کوردی بوون و هه‌تا وه‌کوو چهند سه‌ده‌یه‌ک له‌مه‌وبه‌ر له لایه‌ن کورده‌وه حوکم ده‌کران، به‌لام له‌گه‌ڵ تیپه‌ربوونی کاتدا هه‌ندیک له خه‌لکه‌که‌ی ئەسیميله‌ کران و کران به فارس و عه‌رب».

له‌و کاته‌وه نه‌ته‌وه‌ی تری وه‌کو یۆنان، رۆم، ئەشکانی و عه‌رب هاتوونه‌ته ناوچه‌که. شاره‌ کوردی/ مادیه‌کانی وه‌کو ئەسفهان، نه‌هاوه‌ند، هه‌مه‌دان، ته‌وریز (ته‌بریز) و زۆریه‌ی خوارووی میسۆپۆتامیا که له چهند سه‌ده‌ی رابردوودا شاری کوردی بوون و هه‌تاوه‌کو چهند سه‌ده‌یه‌ک له‌مه‌وبه‌ر له‌لایه‌ن کورده‌وه حوکم ده‌کران، به‌لام

[هەرچەندە ئەم وتەیه لە خۆیدا هەڵەیه، چونکە بۆ خۆی دەلی تا چەند سەدەى رابردوو شارى كوردى بوون و هەر لە لایەن كوردەووە حوكم دەكران، بەلام هەندىك لە خەلكەكەى ئەسىمىلە كراون و بە فارس و عەرەب كراون. كە وابوو ئەگەر هەتا چەند سەدەىەك لەمەوبەر كوردنشین بوون و لە لایەن كوردەووە حوكم كراون ئىتر چ پەيوەندىیەكى بە یۆنانى و رۆم و ئەشكانىیەووە هەیه؟ بەلام قەى ناكات، دیسان بەم هەلەیشەووە با بزانی ئەم تیزە چەندە راستە یان هەڵەیه].

هەر وەها لە چەندین شوینى تردا ئەشكانىیەكان (پەرتەكان) وەك «پارسىا» ناویان لى دەبات، بۆ نموونە لە لاپەرەى ۱۵۲۷: «دواى رپووخانى ئاشورىیەكان، جگە لە ولاتى مانابىیەكان، مادەكان ناوچەكانى ژیر دەسەلاتى ئاشورىیەكانیان كۆنترۆل كرد، لەگەل ولاتى فارس، ئەرمینىا و ئەشكانىا (پارسىا)».

دواى رپووخانى ئاشورىیەكان، جگە لە ولاتى مانابىیەكان، مادەكان ناوچەكانى ژیر دەسەلاتى ئاشورىیەكانیان
 كۆنترۆل كرد، لەگەل ولاتى فارس، ئەرمینىا و ئەشكانىا (پارسىا). بەینى هیدودۆت، ئەوان بۆ ماوہى نزیكى ۱۲۸

لەبەر ئەوہى لە كتیبەكەى سۆران ح. پ شتیكى وا سەبارەت بە ئىمپراتورىیەتى ئەشكانى نەنووسراوہ، بۆیە هیندىك زانیارى لەم بارەووە بە پىویست دەزانم:

ئەشكانىیەكان كى بوون؟ «ئەشكانى» نە ناوى ولات بوو و نەش ناوى هۆز. ئەشكانىیەكان خانەدانىك بوون لە هۆزى «پرنى»، ئەم هۆزەیش لە نىو یەكیەتى هۆزەكانى «داهە» دا بوو، خودى «داهە» یش بەشیک بوو لە یەكیەتیەكى گەورەترى هۆزەكانى «ساكا» كە كۆچەر بوون. [كوورەشى هەخامەنشى پادشای گەورەى فارسەكان- لە شەرىكدە لەگەل یەكىك لە هۆزەكانى ساكادا كوژرا]. بەشیک لە هۆزەكانى ساكا لە سەردەمى مادەكاندا (پیش سەركەوتنیان بەسەر ئاشووردا) هاتنە كوردستان و لە

ناوچه‌کانی ورمی (سکاکان/شکاکان) و ههروه‌ها له سه‌قز نیشته‌جی بوون، خودی ناوی سه‌قز له بنه‌په‌تدا «ساکا»یه و هه‌ر له ناوی ئەم هۆزه‌وه هاتوو.

له‌دوای ده‌رپه‌راندنی ده‌سه‌لاتی سلووکیه‌کان (جیگره‌وه‌کانی ئەسکه‌نده‌ر) له ناوچه‌کانی په‌رت و وه‌رکانه (خوراسان و گورگان) له لایه‌ن هۆزه‌کانی «داهه»وه، ئەم هۆزانه پاشان هه‌رشیان کرده سهر ناوچه‌کانی ماد، له سه‌ره‌تادا تووشی شه‌ر و پیک‌دادان هاتن، به‌لام هه‌رزوو توانیان له‌گه‌ل یه‌کدی پیک بین و پیکه‌وه فه‌رمانه‌وایی گه‌وره و گرانی ئەشکانیان پیک بینن که خانه‌دانی ئەشکانیی تیدا بوو به فه‌رمانه‌وا.

له‌و کاته‌دا هه‌فت خانه‌دانی به‌ده‌سه‌لات به‌نوینه‌رایه‌تی هه‌فت هۆزی گه‌وره‌ی چه‌کدار به سه‌رکردایه‌تی خانه‌دانی ئەشکانی پادشایه‌تی ئەشکانیان دامه‌زراند. ئەم هه‌فت هۆزه بریتی بوون له ۱- پرنی یان پرته‌کان (ئەشکانیه‌کان) له خوراسانه‌وه ۲- میهران له ماد ۳- کارین له نه‌هاوه‌ندوه ۴- سورین له رۆژه‌لاته‌وه (سیستان/ خوراسان) ۵- ئەسپندیار له ماد ۶- زیک له ماد ۷- ئەسپه‌بد له وه‌رکانه (گورگان). بیجگه له‌م هه‌فت هۆزه، رابه‌رایه‌تی و سه‌رپه‌رستی کاروباری ئایینی ولاتیش له ده‌ستی مۆغاندا بوو که ئەوانیش هۆزیکی مادی بوون.

له‌م هه‌فت هۆزه بیجگه له هۆزه‌کانی په‌رتی (ئەشکانی) و سورین ئەوانی دیکه له دانیشه‌توانی ماد بوون. بۆ نموونه هۆزی زیک له سه‌رده‌می ئەشکانیه‌کان، ساسانیه‌کان و هه‌تا سه‌رده‌می سه‌فه‌وییه‌کان هه‌ر له ده‌سه‌لات‌داریدا به‌شدار بوون. له کتیی «حرکت تاریخی گُرد به خراسان»دا نووسراوه که شا ته‌ماسپ به مه‌به‌ستی پشتیوانیکردن له هه‌یزه‌کانی خۆی له خوراسان به‌شیک له هۆزه کورده‌کانی «زه‌نگه‌نه، چگنی، زیک و

که لهور» ی گواسته وه بو خوراسان. گهنجه لیخانی زیك فرمانره وای کرمان و ناوچه کانی رۆژه لاتى ئیران یه کى له سه رۆک هۆزه کانی زیك بوو (کلیم الله توحدى، ۱۳۷۰ جلد اول، ص ۲۹). له سه ر هۆزى زیك له گوڤارى «پژوهشهای تاریخی دانشکده علوم انسانی- دانشگاه اصفهان» دا لیکۆلینه وه یه کى به رفراوان کراوه.

«میهرادادى یه کهم، پادشای ئەشکانى، بو به هیزکردنى فرمانره وایه که ی و پاراستنى ناوچه کانی رۆژئاواى و لات له هیرشى سلووکیه کان و بیانیه کان په یوه ندیى خزمایه تى له گه ل ماده کان دامه زران و کچه که ی خۆى به ناوى «رینۆ» له یه کى له سازاده کانی ماد ماره کرد (شهرام جلیلیان، ۱۴۰۱: ۸۳-۱۰۴)».

«له سه ر ئه وه ی که ئه رده وان پادشای ئەشکانى ئیدیعی (ادعا) کردوه که به سه ر گشت ئیرانى کوندا فرمانى گیراوه، «ئۆلبریشت» (Olbrycht, ۲۰۱۰: ۷۲۱ پى وایه ئه م ئیدیعی له بهر ئه وه یه که ئه رده وان له گه ل ماده کانی ئاترۆپاتاندا خزمایه تى هه بوو و ماوه یه ک له وى فرمانراوا بووه (د.على اکبر کجبا ف، ۱۳۹۰: ۲۹-۵۸)».

هه ر له م باره وه سترابوو، جوغرافیناسى به ناوبانگى یۆنانى که له له سه رده مى ئەشکانیه کاندایه سهردانى ناوچه کانی مادى کردبوو، ئاوا ده نووسى: «به شیکى تر له ماد ئاترۆپاتیانه که ناوى هه مان سهردارى مادى ئاترۆپاته، که نه یه یشت و لاته که ی که به شیک بوو له مادى گه وره بکه ویته ژیر ده ستى مه قدۆنیه کان. له دواى ئه وه یه که وه ک پادشا هه لبرێردرا و لاته که ی خۆى کرد به و لاتیکى جیا و سه ربه خو که هه تا ئیستاش نه وه کانی توانیویانه ئه م سه ربه خو یه پاریزن. پيشتر له گه ل ئه رمه نییه کان و سوریه کان و دوا جاریش له گه ل پادشاکانى پارت ژن و ژنخوازی سیاسیان کردوه (جغرافیای

سترابوو، همایون صنعتی زاده، ۱۳۸۲: ۴۹، (۳-۱۳-۱۱)».

هۆزهکانی ئەشکانی هم له ڕووی زمانهوه و هم له باری نهژادهوه زۆر له هۆزهکانی ماد نزیك بوون. له سهه ئهم بابته **دیاکۆنۆف** له کتیبی **میژووی ئەشکانییهکاندا** (دیاکونوف، کریم کشاورز، ۱۳۵۱: ۱۱۶) دهنووسی: «له سهردهمی ئەشکانیان زمانی یۆنانییش وهک ولاتهکانی تری لای ڕۆژههلات بیووه زمانی هاوبهش (مهبهستهتی بلن بیووه زمانی هاوبهشی دهسهلاتداری و کارگیڤی = نووسهه) بهلام بهتهنیا ئهم زمانه نهبوو که فهومی بوو، لهو شوینانهدا که ئەشکانییهکان دهسهلاتدار بوون، بۆ کاروباری ناوخۆیی و کارگیڤی زمانی **پهرتی** (ئەشکانی) که یهکی له لهجهکانی باکووری ڕۆژئاوای ئێران [کوردستان = نووسهه] بوو، زۆر زیاتر رهواجی ههبووه. یهکی له **قهبالهکانی ههورامان** (ژماره ۳) و ههروهها چهند تۆماریک که له «**دورا- ئوروپوس**» دههکهوتوووه بهم زمانه نووسراونهتهوه... (دیاکونوف، کریم کشاورز، ۱۳۵۱: ۱۱۶)».

ههروهها **دیاکۆنۆف** له کتیبی **میژووی ماد**، لاپههکانی ۸۸-۸۹ دا دهنووسی:

«زمانی مادی له شهش ڕووهوه لهگهڵ زمانه کۆنه ئێرانییهکانی تر دا بهراورد کراوه، لهگهڵ زمانی ئەقیستایی تهنیا له یهک ڕووهوه لهگهڵ زمانی ئەشکانی و سکیتی له دوو ڕووهوه و لهگهڵ سوغدی و خوارهزمی (تهنانهت بهوهشهوه که زمانهکانیان هاوکاتیش نهبوون) له سڤ ڕووهوه بهلام لهگهڵ فارسیی کۆندا له ههه شهش ڕووهوه لهیهک جیاوازن، کهچی بهراوردکردنهکانی نیوان زمانهکانی مادی و پارسی ههیی یهک سهردهم بوون (دیاکونوف، کشاورز، ۱۳۴۵: ۱۱۶)».

له ماوهی ۴۷۰ ساڵهی دهسهلاتداریی ئەشکانییهکاندا، زمانی فارسی

له نيو دانىشتوانى ماد و تەنانەت خوراسانىشدا هېچ شوين و پىگهيهكى نهبوو، لهو سەردەمەدا پارسەكان خاوەن هېچ جوړە دەسەلاتىكى سىياسى و فەرھەنگى نهبوون، هېچ ھۆزىكى پارسى له دەسەلاتدارى ئەشكانىيەكاندا بەشدار نهبوو. ئەشكانىيەكان نه له بارى سىياسى و نه له بارى سەربازى و نهش له بارى ئايىنى و فەرھەنگىيەو هېچ پەيوەندىيەكى وایان لەگەڵ ناوچەكانى باشوور و فارسەكاندا نهبوو مەگەر تەنيا بۆ كۆكردنەوہى باجى سالانە نهبى. سترابوو جوغرافياناسى بەناوبانگى يۆنانى لە گەشتەكەى خۆيدا بۆ پارس لەسەردەمى ئەشكانىيەكاندا لەم بارەوہ ئاواى نووسيوه:

«پارسەكان تووشى چارەرەشى بوون، نەك تەنيا بە دەستى مەقدۆنىيەكانەوہ، بەلكوو بە ھۆى دەسەلاتى ئەشكانىيەكانەوہ، ھەرچەندە شای خۆيانيان ھەيە، بەلام شاكانيان هېچ توانا و دەسەلاتىكيان نىيە، ملكەچ و لەژىر فەرمانى پادشای پارتىن (سترابوو، ھمايون صنعتىزادە، ۱۳۸۲: ۳۱۸-۴)» (۱۵-۳).

ھەر بۆيەش لە سەردەمى ئەردەشپىرى پاپەكاندا پارسەكان دەستيان داىە شورش و سەرھەلدان لە دژى دەسەلاتى باكوورى- پۆژئاوا. كە وابوو بەپىي ئەم روونكردنەوہيە، ھەموو ئاسەوارە ميژووييەكان، نووسراوہكانى سەربەرد و ھەموو ئەو نووسراوہ كۆنانەى سەردەمى ئەشكانىيەكان هېچ پەيوەندىيەكيان بە پارس و زمانى پارسييەوہ نىيە. تەنانەت لە سەردەمى خودى ھەخامەنشىيەكانىشدا زمانى فارسى ئەوندە پىگەيشتوو و جىكەوتوو نهبوو كە لە كاروبارى سىياسى و كارگىریدا بەكارى بهينن.

نازانم چۆن دەكرى دەسەلاتى ئەشكانى وەك دەسەلاتىكى داگىركەرى كوردستان بژمىردىت، مەگەر لە سەردەمى مادەكاندا ناوچەكانى پەرت (ئەو شوينەى كە ئەشكانىيەكان لىيەوہ ھاتبوون) بەشيك نهبوون لە ولاتى

ماد؟ مه‌گەر پینج هۆزی مادی له ده‌سه‌لاتی ئەشکانیدا به‌شدار نه‌بوون؟
 مه‌گەر زمانه‌که‌یان وه‌کوو شیوه‌زاریکی مادی نه‌بوو؟
 ئەم‌رۆکه له ولاتی پێشکه‌وتوودا ئەگەر که‌سیک پینج سال له ولاتیکدا
 بمینیتته‌وه مافی هاوولاتیبوونی هه‌یه و به‌هاوولاتی ده‌ژمێردریت، ده‌ی خۆ
هۆزه‌کانی ئەشکانی ٤٧٠ سال له کوردستاندا بوون، له‌گه‌ڵ پینج هۆزی کورد
 فه‌رمانه‌ه‌واییان پیک هینابوو، له‌گه‌ڵ کورده‌کان ژن و ژنخوازیان هه‌بووه،
 زمانیان شیوه‌زاریکی مادی بووه، پایته‌خته‌که‌یان «**هه‌مه‌دان**» پایته‌ختی
 ماده‌کان بووه، که‌ وابوو بۆ نابی وه‌ک جیگره‌وه و درێژه‌ده‌ری ئیمپراتوریای
 ماد بژمێردرین؟ باشه خۆ پاش ٧٠ سال نه‌وه‌ی یه‌که‌می ئەشکانیه‌کان
 که‌ هاتنه کوردستان هه‌موویان مردن و تیا چوون، به‌لام رۆله‌کانیان خۆ له
 ولاتی کۆنی کورده‌واریدا له‌ دایک بووبوون، به‌شیکی زۆریان دایکیان یان
 باوکیان کورد بوون. **خۆ کورده‌کان له‌ هیچ سه‌رده‌میکیدا (بیجگه‌ له‌ سه‌رده‌می**
که‌یخه‌سه‌ره‌ نه‌بێ) نه‌وه‌نده‌ی سه‌رده‌می ئەشکانیه‌کان سه‌ربه‌ست و به‌هێز
نه‌بوون.

باشه، ده‌بوو چهند سه‌د سال ئەشکانیه‌کان له کوردستاندا مابانه‌وه
 و فه‌رمانه‌ه‌واییان کردبا بۆ ئه‌وه‌ی وه‌کوو فه‌رمانه‌ه‌واییانی کوردستانی
 بناسیندرین؟ چۆن و به‌ چ شیوه‌یه‌ک ئەشکانیه‌کان، کوردیان ئەسیمیله
 کردووه؟ چۆن کوردیان کردووه به‌ فارس له‌ کاتیکدا ئەوان بۆ خۆیان فارس
 نه‌بوون و زمانه‌که‌شیان شیوه‌زاریکی مادی بووه؟ خۆ ئیستاش هه‌موو
 گوتاره‌کانی مانی پینج‌مه‌ه‌ر که‌ له‌ خوراساندا به‌ خه‌ت و زمانی په‌هله‌ویی
 ئەشکانی نووسراون و بلاو کراونه‌ته‌وه، هه‌ر ماون و له‌ شیوه‌زاریکی کوردیی
 کرمانجی ده‌چن. **خۆ ئیستاش قه‌باله‌کانی هه‌ورامان و هه‌روه‌ها کتیبه‌کانی**
دره‌ختی ئاسووریگ و یادگاری زه‌ریران، که‌ هه‌ی سه‌رده‌می ئەشکانیه‌کانه،

هەر ماون و له پاش دهیان جار دهستیوهردان هیشتا هەر کوردییوونیان
روون و ئاشکرایه.

سۆرانی **حهمه رهش** سهبارهت بهو کهسانه وا لورهکان به کورد ناژمیرن
دهنووسی: «تیۆری دانانی ئەو گرووپه به ناکورد، وهکو دیارییهک وابوو
بۆ زۆر له ئەکادیمییه به رهگهز فارس، عه ره ب و تورکهکان (سۆران ح. ر،
٢٠٢٢: ٢٠٢)».

ئێستا دهکری هەر ئەم پرسیارهش له **کاک سۆران بکریت**: ئایا پیناسه
کردنی «**ئەشکانییهکان**» وهک «**پارسیا**» و داگیرکهری کوردستان، وهکوو
دیارییهکی باش نییه بۆ داگیرکهرانی کوردستان؟ ئایا ئەمه لاوازکردن و
سرینهوهی بهشیکی گرینگ له میژووی کورد نییه؟

دریژهی ههیه...

